

Стъпки към лично пробуждане

Хелмут Хубайл е бизнесмен и пастор. След като успешно работи като представител на транспортна компания, той отговаря на 37-годишна възраст на Божия призив да се присъедини към служенето и работи като пастор 16 години. След това става директор на Адвентния старчески дом в Бад Айблинг, Германия. Той е основател и редактор на „Missionbrief“ (мисионска брошура на немски език) и след пенсионирането си играе значителна роля в подпомагането на мисионската дейност в централна Азия и Индия.

„Защо не гладуваме и жадуваме за дара на Духа, след като това е средството чрез което получаваме сила? Защо не говорим за него, не се молим за него, не проповядваме за него?“

Е.Уайт, Свидетелства към църквата, т.8, стр.22 (англ. Изд.)

„Очаквай велики неща от Бога. Стреми се към велики неща за Бога“
Уилям Карей

Стъпки Към лично Пробуждане

*Да бъдеш изпълнен със
Святия Дух*

Хелмут Хубайл

40 дни опитност

Всичко започна със семинар за „Стъпки към лично пробуждане“. По това време в мен растеше желание да изпитам Бога в моя ежедневен живот. После чух за 40-те дни на молитва и хваление. Веднага ми стана ясно – исках да опитам това приключение. Всъщност, аз не знаех в какво наистина се включвах. Да си намеря подходящ молитвен партньор (което е част от програмата) не беше трудно. Предизвикателството за мен беше да намеря време за всеки един от тези 40 дни. Като медицинска сестра аз имах много нередовни работни часове. Дори не си бях помислял за това. Все пак Бог благослови моето решение от самото начало. С копнеж очаквах тези скъпоценни минути на деня в които можехме да споделяме взаимно по темата и да се молим за Святия Дух. Открихме, че молитвите промениха нещо в нашия живот. И не можехме да задържим това само за себе си. С всяка възможност, която идваше ние се чувствахме подтикнати да споделим нещо. Беше важно за мен да мотивирам другите хора да имат същата опитност. Ефекта не закъсня. Някои църковни членове бяха заразени от нашия ентузиазъм. Бързо се появиха нови молитвени двойки. Очаквахме всяка седмица споделянето на новите опитности. Този „вирус“ беше прихванат и от няколко младежи. 40 дни свършиха твърде бързо. Ние не искахме и просто не спряхме. Така че продължихме нашето време на хваление с книгата „Мараната – Господ наш иде“. От Е. Уайт. И Господ не ни накара да чакаме дълго. Още по време на 40-те дни Той ни даде много невероятни отговори на молитви. Някой, за когото се бяхме молили през това време, влезе в контакт с църквата отново след дълго отсъствие. Ние бяхме толкова щастливи. Хората около мен станаха по-важни за мен. Желанието ми да споделям Божията любов с околните стана по-силно. Животът ми се промени. Много от нас започнаха да се познават и разбират по-добре. Много започнаха да участват повече взаимно в животите си. Приятелството придоби напълно ново значение. 40-дни на хваление и молитва от Денис Смит беше невероятна помощ за мен. По-лесно е отколкото изглежда да намериш партньор за молитва и да преживееш Бога. Милите ни хора ще ни благодарят за това. Хилдегард Велкер, Крейлсхайм, Църква на Адвентистите от седмия Ден, операционна мед. Сестра (леко скъсено)

СТЪПКИ КЪМ Лично Пробуждане

Да бъдеш изпълнен със
Святия Дух

Хелмут Хубайл

Съдържание

7

Въведение

СТЪПКИ КЪМ ЛИЧНО ПРОБУЖДАНЕ

Да бъдеш изпълнен със Святия Дух

9

Глава 1

НАЙ-ЦЕННИЯ ДАР НА ИСУС

Какво учеше Исус за Святия Дух?

Запознати ли сте с най-мощната вест на Исус?

Каква функция изпълнява Святия Дух?

Защо се нуждаем от външна помощ за промяна на характера?

31

Глава 2

КАКЪВ Е ЦЕНТЪРА НА НАШИТЕ ПРОБЛЕМИ?

Има ли духовна причина за нашите проблеми?

Дали причината е липса на Святия Дух?

57

Глава 3

РЕШИМИ ЛИ СА НАШИТЕ ПРОБЛЕМИ – КАК?

Как можем да растем щастливи и силни Християни?

Как може Святия Дух да изпълни живота ни?

Съдържание

73

Глава 4

КАКВИ РАЗЛИКИ МОЖЕМ ДА ОЧАКВАМЕ?

Какви предимства имаме с живот изпълнен с Св. Дух?

Какво губим, когато не се молим за Св. Дух?

97

Глава 5

КЛЮЧЪТ КЪМ ПРАКТИЧНАТА ОПИТНОСТ

Как мога да приложя и преживея Божието решение за мене?

Как трябва да се моля, за да бъда сигурен, че съм изпълнен с Духа?

111

Глава 6

КАКВИ ОПИТНОСТИ НИ ОЧАКВАТ?

Лични опитности, както и опитности от църкви, конференции и съюз

123

Приложение

Препоръка какво да четем по-нататък

Литература на тази тема

Наръчник за 40-те дни

Нови преживяване с живота със Святия Дух

САМ НАШИЯТ БОГ
Е ДАЛ ТАЗИ ЗАПОВЕД

ПОЗВОЛЕТЕ ПОСТОЯННО
И ВСЕКИ ДЕН ОТНОВО ДА БЪДЕТЕ
ИЗПЪЛВАНИ СЪС СВЯТИЯ ДУХ!

УВОД
СТЪПКИ КЪМ ЛИЧНО ПРОБУЖДАНЕ
ИЗПЪЛНЕН СЪС СВЯТИЯ ДУХ
Защо се случил така, че внезапно бях
силно привлечен от темата
„Живот в Святия Дух“?

На 14. Август, 2011, когато бях в Кандергрунд в кантон Берн, Швейцария важна връзка ми се изясни, осъзнах духовната причина за това защо губим част от нашите младежи. Бях шокиран. Помислих си за моите деца и внуци. От тогава постоянно съм зает с мисли по тази тема.

Сега вярвам, че същата духовна причина стои зад много от нашите проблеми; особено личните, в местните църкви и световната църква. Това е липсата на Св. Дух.

Ако това е причината, тогава спешно трябва да се занимаем с тази тема./ Ако причината може да бъде отстранена или значително намалена, тогава може би много проблеми ще станат излишни или ще бъдат решени.

Какво имат да кажат другите за този недостиг:

- **Емил Брунер**, евангелист, реформиран теолог,
написа, че Святия Дух „винаги повече или по-малко е бил осиновеното
дете на теологията“

- **Д. Мартин-Лойд-Джоунс**: *“Ако мога да дам*
честното си мнение, тогава няма тема относно библейските вярвания,
която да е пренебрегвана повече в миналото и настоящето от темата
за Святия Дух... Сигурен съм, че това е причината за слабостта на
евангелската вяра“.

- **Лерой Е. Фром**: *„Аз съм убеден, че липсата на*
Святия Дух е най-лошият ни проблем“.

- **Дуайт Нелсън**: *„Нашата църква е развила до*
изтощение възхитителни форми, планове и програми, но ако накрая не
признаел нашият духовен банкрут (липса на Святия Дух), който е завзел
много от нашите служения и лидери, тогава никога няма да бъдем

способни да излезем от нашето формално християнство.“

- **Гари Ф. Уилямс:** *„Изглежда сякаш Святия Дух навсякъде играе много малка роля, ако изобщо, в ежедневиия живот на много адвенстисти и в църковния живот. И все пак това е основата за радостния, привлекателен и плодоносен живот в Христос.“*

- **А. В. Тозер;** *„Ако Святия Дух беше взет от нашата църква днес, 95% от това което правим би продължило и никой не би забелязал разликата. Ако Святия Дух беше оттеглен от ранната църква, тогава 95% от това, което те правеха би спряло и всички щяха да забележат разликата“*

За начало ще хвърлим кратък поглед върху няколко забележки, които Господ Исус направи по отношение на Святия Дух.

Запознати ли сте с най-моцната вест на Исус? Какви функции изпълнява Светият Дух? Защо ни е нужна подкрепа отвън за промяна на характера?

Няколко от първите лични свидетелства:

Обратно към нашата „първа любов“: Една сестра ми писа: Моят приятел и аз в момента изучаваме книгата „40 Дни“ за трети път редувайки я с брошурата „Стъпки към лично пробуждане“. Преди да открием този материал нашата верска опитност и молитвен живот не бяха като някога. **Ние копнеехме да преоткрием „първата си любов“.** Открихме я! Благодарим на Бога с целите си сърца. Чудесно е как нашият обичащ Бог отговаря на молитви и разкрива как Неговият Дух работи – върху нас и върху хората, за които се молим. М.С.

Исус влезе в нашите животи: Друг човек писа за тези книги: „...те се превърнаха в страхотно и дългоочаквано благословение в моя живот. Също както много други църковни членове и една сестра от моята църква чувстваше, че нещо постоянно и липсва в нейната опитност на вярата и сега ние имаме привилегиата да изпитаме как Исус е влязъл в живота ни и е започнал да ни променя. Той все още работи върху нас и стъпка по стъпка и притегля по-близо до себе си.“ С. К.

Дали учениците на Исус се питаха: Как е възможно Исус да упражнява такова голямо влияние? Дали беше свързано с молитвения Му живот? За това те го помолиха: „*Господи, научи ни да се молим.*“ Исус отвърна на молбата им.

Неговият молитвен урок в Лука 11:1-13 има три части: Господната молитва, притчата за приятеля, идващ по среднощ, и като кулминация-постоянната молба за Светия Дух.

В притчата (ст.5-8) посетители пристигат в дома на човека късно вечерта и той **няма нищо**, което да сложи на масата пред тях. Заради неговата нужда, той веднага отива при съседа си. Обяснява, че „**няма нищо**“, и моли за хляб. Той продължава да моли докато накрая получава хляба. Сега той има хляб – хлябът на живота – за себе си и за своите посетители. Вече самият той има нещо и сега е в позиция да може да споделя.

Сега Исус свързва притчата (проблем: Нямам нищо) с молбата за Светия Дух, казвайки: „**За това ви казвам, искайте и ще ви се даде.**“ (Лука 11:9) После продължава:

Специалният призив на Исус: Затова молете се за Светия Дух

Има конкретен Библейски пасаж, в който Исус съчувствително ни заповядва да се молим за Светия Дух. НЕ познавам друг пасаж, в който Исус толкова любящо да ни подтиква да вземем нещо присърце. Тези стихове са намерени в Неговият урок за молитвата в Лука 11 глава. Там той подчертава десет пъти, че трябва да молим за Светия Дух. Лука 11: 9-13.: „*И аз ви казвам: Искайте и ще ви се даде; търсете и ще намерите; хлопайте и ще ви се отвори. Защото всеки, който иска получава; който търси, намира; и на онзи, който хлопа, ще се отвори. И кой е оня баща между вас, който, ако му поиска син му хляб, ще му даде камък? или ако му поиска риба, наместо риба, ще му даде змия? Или ако поиска яйце, ще му даде скорпия? И тъй, ако вие, които сте зли знаете да давате блага на чадата си, колко повече Небесният Отец ще даде Светия Дух на ония, които **искат** от Него!*“

В тези няколко стиха Исус използва глаголт „искайте“ шест пъти; после заменя искайте и набляга на „търсете“ два пъти – действие, и още два пъти с „хлопайте“ – също действена дума.

Не ни ли показва Той ясно, че трябва да предприемем действие, за да бъдем изпълнени със Светия Дух? Последното „искайте“, е употребено в продължителна форма на гръцки език. Това означава, че не трябва да искаме само веднъж, но да го правим продължително. Със сигурност Той иска също така да ни събуди нашето желание за Светия Дух с тази сърдечна покана. Тази спешна покана показва, че убеждението на Исус, че нещо би ни липсвало ако не молим непрекъснато за изливането на Духа, е съществено. Той със сигурност привлича нашето внимание към това, че ние неоспоримо се нуждаем от Светия Дух. По този начин Той иска ние непрестанно да получаваме богатите благословения на Духа.

В „Притчи Христови се казва: „ Бог не казва, Искай веднъж и ще получиш. Той ни моли да искаме. Неуморно да постоянстваме в молитва. Постоянното молене поддържа искащия в постоянно сериозно състояние и му дава нарастващо желание да получи нещата, за които моли.“

После Исус дава три примера, които показват отношение, което е трудно да си представим дори за грешните човешки бащи. Той иска да ни покаже, че е дори още по-трудно да си представим, че нашият небесен Баща не би ни дал Святия Дух когато го молим. Исус иска ние да сме сигурни, че ще получим Святия Дух, когато се молим по подходящ начин. С това обещание и други обещания ние можем да се молим с вяра и да знаем, че вече сме получили това, за което сме се молили (1 Йоаново 5:14-15, повече информация – в пета глава). Тази специална покана ни показва, че според Исус нещо съществено липсва, когато не се молим постоянно за Святия Дух. Той привлича вниманието ни към това, че твърдо се нуждаем от Святия Дух. Той иска ние постоянно да преживяваме неговите богати благословения.

Тази част от неговия урок за молитвата е уникален процес. Святия Дух е най-големият Божи подарък – подаръкът, който носи със себе си всички останали дарове. Това беше коронният дар на Исус за неговите ученици и ясно доказателство за своята любов. Мисля, че ние можем да разберем, че такъв ценен подарък не би бил натрапен на някого. Той се дава само на онези, които изразяват своето желание за него и го оценяват.

Той ще бъде даде на онези, които са предали животите си на Исус. Ще бъде даден на онези, които са направили трайно посвещение. (Йоан 15:4-5). Посвещението се изразява чрез:

- Копнеж по Бога („който жадува“ Йоан 7:37)
- Доверие в Бога („който вярва в мене, както казват писанията“ Йоан 7:38)
- Пълно предаване като резултат от доверието в Бога („да поставиш целия си живот на Божие разположение“ Римляни 12:1)
- Следване на Бог във всичко („онези, които му се покоряват“ Деяния на апостолите 5:32)
- Да се откажеш от своя път, да вървиш по Божия път и да вършиш Божията воля („покайте се и се кръстете“ Деяния на апостолите 2:38)
- Да не планираш нищо погрешно („ако гледам благоприятно на неправда, Господ не би послушал“ Псалм 66:18)
- Да осъзнаем и признаем голямата си нужда („Нямам нищо“ Лука 11:6)
- Постоянно да молим за Святия Дух (Лука 11:9-13)

Не можете ли да видите в тези очаквания, които Бог има към нас, колко ценен е този дар? Когато мислите за всички тези предпоставки, може би ще откриете недостатъчност в себе си. Аз направих свой навик да се моля ежедневно за желанието да имам Святия Дух във връзка с Йоан 7:37 „Ако някой е жаден, нека дойде при мене и нека пие.“

Ние можем да се молим така. „Господи Исусе, аз напълно казвам Да на всички предпоставки, необходими за да получа твоя Свят Дух. Аз искрено те моля сега – за днес – изпълни ме с Него.“ Нашият чудесен бог е там, за да изпълни тези предпоставки.

Святият Дух е източникът на Осмисления живот

Според самия Исус – защо Той дойде на тази земя? Той казва: „Дойдох, за да имам живот и да го имам изобилно“ (Йоан 10:10).

Исус иска ние да преживеем този нов живот и да го продължим в едно коренно различно измерение след неговото второ идване като вечен живот в Божието царство.

Той също така ни показва, че източникът на осмисления живот е Святият Дух. „...Ако

някой е жаден, нека дойде при мене и нека пие. Който вярва в мене, както казват писанията реки от жива вода ще потекат от утробата му, А това каза за Духа, който вярващите в Него щяха да приемат“ (Йоан 7:37-39).

„Реки от жива вода“ – не е ли това добро сравнение за един осмислен живот?

Когато Исус живееше на земята, той даде ли ни подходящ пример за това?

Ние знаем, че Мария зачена Исус чрез Святия Дух. (Матей 1:18). Знаем, че след неговото кръщение, той се помоли: „и Светият Дух слезе върху Него в телесен образ като гълъб“ (Лука 3:22). При тези обстоятелства беше ли нужно и важно, Той да получава Святия Дух ежедневно? Цитирам от Е.

Уайт:

„ Сутрин след сутрин Той общуваше със Своя небесен баща, получавайки от Него ежедневно кръщение от Святия Дух.“

В Деяния на апостолите съществува следното изявление: „За съсредоточения работник има невероятна утеха в знанието, че дори

Христос в своя живот на земята търсеше Своя Баща всеки ден за нови притоци от необходимата благодат..“

Исус действително беше пример за нас в това. Ние трябва да се запитаме: ако Исус ежедневно се нуждаеше от обновяване чрез Святия Дух, тогава колко по-важно е това за вас и мен?

Апостол Павел наистина разбираше гледната точка на Исус. В писмото си до църквата в Ефес, Павел потвърждава в Глава 1:13, че те са запечатани чрез Святия Дух, когато са повярвали. В Глава 3:16-17 той ги окуражава да бъдат силни в Духа и в глава 5:18 Павел, като упълномощен апостол, призовава Ефисяните и нас да „...бъдем изпълнение с духа“ или „ да бъдем продължително и постоянно изпълвани с Духа“. Виждаме, че дори и да сме получили Духа при новородението, се нуждаем от ежедневно обновяване. Важно е за духовния живот и растеж на Християнина да се изпълва всеки ден със Святия Дух. Нашето ръководство за съботното училище казва следното за Ефисяни 5:18 – „Какво означава да бъдем кръстени с Духа? Исус лично обясни това с един синоним. Човек е кръстен със Святия Дух (Деяния 1:5), когато Святият Дух е дошъл върху него (стих 8). Да бъдеш кръстен означава да си напълно погълнат от нещо – обикновено вода. Това включва цялата личност. Кръщение със Святия Дух означава да бъдем напълно под влиянието на Святия Дух – да сме напълно изпълнение с Него. Това не е еднократно преживяване, но по-скоро нещо, което трябва постоянно да се повтаря, както Павел илюстрира в Ефисяни 5:18б с времето на гръцкия глагол „изпълвам“.

Заклучителните думи на Исус и Святия Дух

В последните си думи Исус разкрива радостта и надеждата , че Святият Дух ще дойде на негово място. Той представи функцията на Святия Дух в Йоан 16:7-14:

„ Обаче Аз ви казвам истината, за вас е по-добре да отида Аз, защото, ако не отида, Утешителят няма да дойде на вас; но ако отида, ще ви го изпратя. И той, когато дойде, ще обвини света за грях, за правда и за съдба; за грях, защото не вярват в Мене; за правда, защото отивам при Отца, и няма вече да Ме виждате; а за съдба, защото князът на тоя свят е осъден. Имам още много неща да ви кажа; но не можете да ги понесете сега. А когато дойде онзи, Духът на истината, ще ви упътва на всяка истина; защото няма да говори от себе си, но каквото чуе, това ще говори, и ще ви извести за идните неща. Той Мене ще прослави, защото от Моето ще взема и ще ви известява.“

Ново благоприятно решение

Исус каза на учениците нещо изненадващо; „За вас е по-добре да отида аз“. Това означава че новото решение Той да бъде с нас чрез Святия Дух е по-благоприятно, отколкото Исус да присъства лично. По този начин Той не е ограничен , но вместо това може да бъде до всеки човек, без значение къде се намира той.

Водачество от неверие и съмнение към вяра в Исус

Святият Дух има задачата да отвори очите на света. А светът не е ли до определена степен в църквата Святият Дух отваря очите на света. Той е единственият, който може да отвори очите на Лаодикия. Той събужда копнеж по Бога в светските хора и желание за по-близка връзка с Исус у хладките Християни. Защото Той ни показва грехът, който е причината за всички други грехове: „понеже не вярват в мене“. Вярвате ли в Исус? Сърцевината на вярата е доверието. Знакът, че наистина вярваме и се доверяваме на Исус е когато напълно се предадем на Него. Това е предмет на пълно посвещение, на нашето желание да го следваме във всичко.

Спасени и оправдани чрез вяра

Той също отваря очите ни за Исусовата праведност. Когато Исус се възнесе в небето, Неговата жертва беше приета от Отец. Така невъзможното стана възможно, а именно, че Бог показва любов като в същевременно остана справедлив. Святият Дух иска да отвори очите ни за най-ценната размяна: Исус взема всичката вина от онези, които са се поверили на Него и им дава своята праведност. Това е свързано с централното учение на Библията – праведност чрез вяра.

Святият Дух ни показва Божията алтернатива

Святият Дух ни отваря очите и за това, че Князът на този свят е вече осъден. Сатана е изгонен от небето. Неговият окончателен завършек е неизбежен. Когато сме в Христа, тогава той не може да ни нарани, дори и постоянно да падаме в изкушение и можем да бъдем слаби тук на земята. В 1 Йоаново 5:18 се казва:

„Знаем, че всеки роден от Бога не съгрешава; но оня, който се е родил от Бога, пази себе си, и лукавият не се докосва до него“ (Адвентен Библейски коментар 7 : Христос ще защитава всеки роден отново вярващ от злото)

Смяна на господарят се е случила в нашия живот. Исус иска да ни спаси от греха и да ни предпази от атаките на Сатана. (за по-точно погледни бележката отдолу).

От друга страна Святият Дух иска да отвори очите на хората за факта, че идва съд. Никой не може да избегне този съд, освен ако не е приел дара на спасението. Определено не е Божие намерение да накара хората да вярват чрез страх като им напомня за съда. Но би било нечестно да не покажем на хората алтернативата на онова, което идва. Това са помощници във вземането на решение за нас.

Дава ни разбиране за истината

Святият Дух ще ни води при всяка истина. Той но освобождава от погрешни схващания, от грешки и заблуждения. Да, Той също ни води към истината за нас самите, така че да можем, с Божията помощ поправим своята посока ако е необходимо.

„Утешителят е наречен „Духът на истината“. Негова задача е да дефинира и поддържа истината. Той първо обитава в сърцето като Дух на истина, и по този начин се превръща в Утешител. Има утеха и мир в истината, но никакъв истински мир или утеха не могат да бъдат открити в заблудата“.

Дава ни разбиране за бъдещето

Святият Дух има задачата да ни разкрие бъдещите неща. Самият Исус например говори ясно за бъдещето в Матей 24 глава. Но Святият Дух има задачата да ни даде дори повече светлина за бъдещето. Когато му дадем място, той може да ни разясни пророчествата. И не е ли невероятно, че всичките седем писма в Откровение 2 и 3 глава завършват със същото предизвикателство от Исус: „Който има ухо, нека слуша какво говори Духът към църквите“ (Откр. 2:7). Исус насочва този призив и към нас, да слушаме Духа. Правим ли наистина това?

Прави Исус по-ценен за нас

Святият Дух издига Исус. Когато сме изпълнени със Святия Дух, Исус ще стане по-ценен и важен за нас. Много по-голямо оценяване на Исус ще се развие в нас.

Сила чрез Святия Дух

Исус се позовава на делото на Святия Дух в неговото последно слово. При сбогуването си Той добавя: „Но ще приемете сила, когато дойде върху вас Светият Дух, и ще бъдете свидетели за Мене както в Ерусалим, тъй и в цяла Юдея и Самария, и до края на земята.“ (Деяния 1:8).

Друга задача на Святия Дух е да ни даде сила, така че да можем да бъдем свидетели за Него.

„Христос ни е дал Духа Си като Божествена сила, за да победим всички вродени и придобити наклонности към злото и да изобрази своя собствен характер у църквата“.

Сила е нужна също така за здравно образование. Дон Макинтош, директор на програмата Ню Старт в Уиймар, САЩ, казва: „Това, от което се нуждаем е информация за здравето във връзка със силата да го приложим на практика. Това е свързано със силата за промяна.“

Това е свързано със силата на евангелието, по-точно със силата на Святия Дух.

Можем да споменем още ценни благословения от Святия Дух. Едно нещо е сигурно: Божиите богати благословения ни очакват.

Четиристранното дело на Святия Дух

В обобщение можем да кажем: В Божието слово можем да разграничим четири основни области в действието на Святия Дух. Първата и втората област – да бъдем наясно с греха и да познавам Исус, осъзнавайки, че се нуждаем от Спасител и да се предадем на село – това описва Неговото дело върху **всички хора**. Третата и четвъртата сфера- плодът на Духа и Духовните дарби – показва делото на Духа в **посветените последователи на Исус**.

Да приложим на практика елементите на пробуждането

Вече сме се молили известно време за пробуждане. Не е само въпрос на молитва за пробуждане, но както казва Марк Финли повече „.....**прилагане на практика елементите на пробуждането**“.

Пробуждане в църквата зависи от пробуждането у всеки индивид. Би ли ви харесало да предприемете стъпките към лично пробуждане? Това води до живот изпълнен с повече сила и смисъл.

Исус и „неразумните девизи“

Исус каза на неразумните девизи: „Не ви познавам“. За това те не бяха допуснати на сватбата, с други думи в Божието царство. Причината беше липсата на масло. Това е свързано с недостатъчност в Духовния им живот. Е. Уайт казва: „Понятието неразумни девизи“ описва характера на онези хора, **които не са изпитали искрена промяна на сърцето чрез делото на Святия Дух**.“ Ние имаме грешна природа. За това всички сме егоисти, но и страдаме от този егоизъм. Тъй като егоисти няма да влязат в Божието царство – промяна на характера е абсолютно необходима. Божието слово ни показва, че всички могат да дойдат при Исус такива, каквито са. Но ние също така знаем, че никой няма да остане, какъвто е. Ясен пример: Когато крадецът се промени, той не може и не би крал повече.

Забележете, че неразумните девизи не познават Бога, защото не са отдали живота си на делото на Святия Дух.

„Нашето спасение не зависи от това, което знаем, но по-скоро от това, кого познаваме...“ (Йоан 17:3). Това, което знаем е важно., но без спасително лично взаимоотношение с Исус ние сме изкушавани накрая изгубени. Разбирането за Бог не е същото, както интимно, сърдечно близко отношение.“ Близкото, спасително взаимоотношение с Исус води у нас до това да приличаме повече на Него. Води до положителни промени в характера, до пълнота на живота (Йоан 10:10, Ефесияни 3:17, Колосяни 2:10) и до радост (Йоан 15:11)

Това определено беше важна причина за това защо Исус спешно ни призовава да се молим постоянно за Святия Дух.

В следващия дял Исус ни показва важността на основните принципи на истинската променяща сила на Святия Дух в живота ни.

ИСУС ЗА СВ.ДУХ В ПРИТЧАТА ЗА КВАСА

В тази притча Исус говори за променящата сила на Святия Дух. Когато първо прочетем притчата не мислим, че тя има нещо общо със Святия Дух. Лука 13:20-21:

„И Той каза отново, “На какво ще се оприличи Божието царство? То прилича на квас, който една жена взе и замеси с три мери брашно, докато вкисна цялото“.

Квасът е използван за печене на различни видове хляб. Когато се прибавя към брашното, той стартира процес на ферментация, който прави тестото по-меко и леко. По този начин то става много по-приятно на човешкия вкус.

Исус иска да ни изясни определени принципи чрез тази илюстрация. В тази притча това е свързано с тържествения процес, който започва като много малък, но накрая има впечатляващ край, казвайки; „докато вкисна всичкото“.

Исус иска да създаде у нас неогоистична любов на мястото на нашият егоизъм.

От една страна, Той ни показва как евангелието влияе върху света. Въпреки, че то е започнало като едно малко движение, то ще превземе целият свят преди края.

От друга страна, Той ни показва, как Божията променяща сила действа в нас чрез Святия Дух. Той казва в Лука 17:20-21.

„А Исус попитан от фарисеите, кога ще дойде Божието царство, в отговор им каза: Божието царство не иде така щото да се забелязва; нито ще рекат: Ето тук е! или Там е! защото, ето Божието царство е сред вас.“

Някога Божието царство беше сред тях чрез личността на Исус Христос. Исус олицетворяваше царството на Бога, а Сатана – царството на злото. Царството на Бога започва в нашия живот, когато приемем Исус за наш спасител и Господ. Когато пребъдваме в Него и Той пребъдва в нас, тогава при второто идване на Исус видимото царство ще започне за нас. В този момент, ние можем да видим развитието на Божието царство в нас чрез обитаването на Исус, а Исус може да живее в нас само чрез Святия Дух. Тук са важните уроци от притчата:

Променящата сила работи тихо

Квасът „ е използван да представи небесното царство. Той илюстрира всепоглъщащата сила на Божията благодат. Промяната може да бъде извършена само чрез Святия Дух. Това е свързано с вътрешна сила, която прониква навсякъде и може да ни промени напълно. По този начин Бог иска да промени характерът ни към по-добро чрез Святия Дух.

Библията ни казва, че първото изливане на Святия Дух може да бъде съпроводено чрез слухови и визуални фактори. Но промяната на характера става бавно – предизвикана от факта, че сме изпълнени със Святия Дух/ Докато внезапно установим, че промяна към по-добро се е случила у нас.

Е. Уайт: „Квасът скрит в брашното работи невидимо, за да доведе цялото количество до процес на ферментация, така и квасът на истината работи тайно, тихо, постоянно, за да преобрази душата. Естествените наклонности са смекчени и подчинени. Нови мисли, нови чувства, нови мотиви са внушени. Установен е нов стандарт за характер- животът на Исус. Умът е променен; способностите са извикани в действие в ново измерение. Човекът не е надарен с нови способности, но онези които има са осветени. Съзнанието е събудено. Ние сме надарени с черти на характера, които ни правят способни да служим на Бога.

Защо Бог ни променя толкова тихо, толкова незабележимо докато не видим резултата?

Необходимо ли е тихото време за промяна, също както е при природата, когато се събужда от зимен сън? Силните растения, например дъбовете обикновено растат много бавно. Изпитва ли ни Бог по този начин, за да види, дали наистина имаме копнеж по Святия Дух?

Силата, която променя нашия характер идва отвън – тя не е в нас.

Първо, трябва да осъзнаем: „Човек не може сам да промени себе си чрез упражняване на волята. Той не притежава сила чрез която тази промяна да бъде осъществена. Квасът – **нещо изцяло отвън** – трябва да бъде сложен в тестото преди да бъде постигната желаната

промяна.“ Това е жизненоважна точка. Тук Исус ни показва, че се нуждаем от сила, която идва отвън за промяна на характера. Не трябва ли да размишляваме върху думите на Исус за толкова важно нещо: „Защото без мене не можете да сторите нищо“ (Йоан 15:5)?

Този важен съвет на Исус е напълно противоположен на това, което често се учи днес. Без значение дали хуманизъм или езотерика, човешката философия или някои области на образованието, силата ни за развитие е в самите нас. Тя просто трябва да бъде събудена от този или онзи метод. „Себереализацията“ е нещо, за което често се говори. Апостол Павел казва за себе си

„Квасът илюстрира бързащата, поглъщаща Божия милост. Обновяващата енергия трябва да дойде от Бога. Промяната може да се случи само чрез Святия Дух“.

И това се прилага за всички ни: „Понеже знам, че у мене не живее доброто“. (Римл. 7:18) При тези обстоятелства какъв би бил резултатът от себереализацията? Можем да четем за това във 2 Тим. 3:1: „Защото в последните дни ще настанат усилни времена“. Егоизмът ще властва. За нас не става дума за себереализация, но за Христо-реализация. Основното нещо е, че Святия Дух живее в нас и ни променя към добро.

От себе си ние нямаме никаква сила да променим нашият характер. Това трябва да дойде отвън. Ето защо Исус толкова ясно привлича вниманието ни в Лука 11:9-13 към факта, че ние трябва да се молим за Святия Дух, всъщност трябва непрестанно да го правим. По времето на живота си тук на земята, Исус ежедневно се преизпълваше със Святия Дух. За нас е дори по-наложително. Когато си помисля за това какво Бог иска да ни даде всеки ден чрез Святия Дух, тогава си мисля, че нашият невероятен Бог иска да ни прегърне всяка сутрин. Също както женена двойка се прегръща всяка сутрин.

Е. Уайт казва следната притча: „Всичката култура и образование, което светът може да ни даде ще пропадне в това да направи от едно дегенерирало дете на греха – дете на Небето. Обновяващата енергия трябва да дойде от Бога. Промяната може да бъде направена само от Святия Дух. Всичко които ще бъдат спасени, високо-или нископоставени, богати или бедни, трябва да се предадат на делото на неговата сила.

Това познание също има практични последици. Може ли съпруга да промени характера на мъжа си, или той да промени нейният? Сега разбирам по-добре Божият съвет към женените двойки в 1 Петрово 3:1-6. Когато съпругите позволят на Святия Дух да промени първо тях отвътре, а после и съпрузите им: „да се придобият без словото, чрез обходата на жените си, като видят, че вие се обхождате със страх и чистота.“ (1 Петрово 3:1,2). И в стих 4 се говори за „нетленното украшение на кротък и тих дух, което е скъпоценно пред Бога.“ Трябва да зададем въпроса: Какво добро е направило моето говорене до сега? Но когато живеем в кротък и тих дух и се молим за съпрузите си (или съпругите или децата) чрез Святия Дух, тогава можем да имаме по-големи очаквания. Заповядано ни е да се молим в Святия Дух (Юда стих 20). Някои добри новини дойдоха от Австрия: „Чрез моето пълно предаване на Исус, Бог беше способен напълно да промени живота ми за един месец“. (бяха споменати 13 точки, но аз бих искал да споделя само две от тях):

- Станах много по-спокоен – мога да се справям с ежедневните си задължения много по-спокойно и стресът вече не ми свива стомахът както преди.

- Съпругът ми забеляза промяната през последните три седмици и ми каза, ти вече не хапеш“.

Не би ли трябвало да възприемем това знание много повече в образованието? Е. Уайт казва „Учете децата си, че е тяхна привилегия да приемат всеки ден кръщението на Святия Дух“. Не трябва ли да учим децата си да казват всеки ден в молитвата си нещо такова: Небесни Татко, помогни ми днес да Те следвам във всичко и моля те, дай ми твоя Свети Дух.

Сър Уинстън Чърчил, министър-председател на Великобритания през Втората световна война, се предполага че е казал: Ние сме постигнали контрол върху всичко с едно изключение: хората. Той е прав. Хората не могат да бъдат радикално променени само и от

човешко влияние. За да се случи това, е необходима сила извън този свят. Това е свързано с Божията сила, която само може ефективно да работи в нас чрез Святия Дух. Нека обобщим: „Променящата сила за нашия характер трябва да бъде получена извън нас. Тъй като Божието слово ни казва, че отвътре човека се обновява ден след ден (2 Коринтяни 4:16), то е много важно ежедневно – най-добре като първо нещо сутринта – да изискваме с вяра Святия Дух.

Святият Дух започва своето дело в нашите сърца и после започва да работи и от вън. Следващият важен урок, който Исус преподаде в притчата за кваса, е следният. Цитирам от Притчи Христови:

„Както квасът, когато бъде смесен с тестото работи от вътре навън, същото е и с обновяването на сърцето, върху което Божията благодат работи, за да го обнови и да трансформира живота. Никаква проста външна промяна не е достатъчна, за да ни доведе до хармония с Бога. Има много, които се опитва да се реформират чрез промяна на този или онзи лош навик и се надяват по този начин да станат Християни, но те започват на погрешното място. Нашата първа работа е със сърцето.

Изповядването на вяра и притежаването на истината в душата са две различни неща. Само познаването на истината не е достатъчно. Може да притежаваме това, но ходът на нашите мисли да не е променен. Сърцето трябва да бъде обърнато и осветено. Човекът, който се опитва да пази Божиите заповеди от чувство за дълг – защото е длъжен да го прави – никога няма да влезе в радостта от покорството. Той не се покорява. Когато Божиите изисквания са считани за товар, защото са в разрез с човешките наклонности, трябва да знаем, че такъв живот, не е Християнски живот. Истинско покорство е външната изява на вътрешният принцип. Когато сърцето ни е променено, това променя и нашия характер и външните неща.

Ралф Лутер коментира: „Исус опроверга с мощни думи признаването на вярата, която е просто вътрешна религиозна нагласа, която оставя практичния живот непроменен в корена му“.

В *Копнежът на вековете* четем: „Святият Дух е дишането на духовния живот на душата. Предаването на Духа е предаване на живота на Христос. Това насища получателят с характеристиките на Христос. Само онези, които по този начин са се научили от Бога, които притежават вътрешното дело на Духа, и в чийто живот се разкрива животът на Исус, ще устоят като примерни хора, за да служат на църквата.“

Нека обобщим ценните уроци, които Исус учеше за Святия Дух:

1. Променящата сила на Святия Дух често работи в нас незабележимо. Ние само виждаме резултата.
2. Променящата сила на нашия живот трябва да дойде от извън нас.
3. Променящата сила започва първо в сърцето и после работи отвън.

Аз силно препоръчвам да прочете главата за притчата за кваса в книгата *Притчи Христови*. Тя много помогна на мен.

Последните думи на Исус: Слушайте Святия Дух

Знаете ли какво са последните думи на Исус, които Той изговори от небесната си слава към последната църква? „*Онзи, който има ухо, нека слуша, що говори Духът към църквите*“ (Откровение 3:22) Исус призовава всеки от нас да слуша Святия Дух и това е, което ние искаме да направим.

Промени ме?

Може ли Исус наистина да ме промени? Нека вземем като пример красива картина. Нейната стойност не идва от качеството на материала, който е използван. Само малко боя, понякога от ниско качество в ръката на майстора може да бъде превърната в ценна картина. Ние имаме грешна природа. Това, което е важно е само, че този материал се обработва от велик

художник.

Исус иска да направи това и е способен да го направи. Той може да оформи теб и мен в нещо, което да Го прослави. Напълно се предавай всеки ден в ръцете му и моли с вяра за Святия Дух. Ще бъдеш изненадан от това какво Той може да направи за теб и чрез теб.

Стар просяк свирел на своята цигулка на Лондонски мост. Имало само няколко монети в старата му шапка. Един мъж минал покрай него, но после се обърнал, върнал се и му казал: може ли да взема цигулката ти за минутка? Човекът започнал да свири толкова красиво, че всички хора се поспрели да слушат. Дори и трафикът замръзнал. Този човек бил Николо Паганини. Ти имаш изборът да „свириш първа цигулка“ в своя живот или можеш да поставиш цигулката в ръцете на Своя Господар.

Лично свидетелство от учителка и един от нейните ученици

Когато брошурата „Стъпки към лично пробуждане“ от Х. Хубайл беше раздадена в моята църква преди около една година, аз я прочетох много бързо. Още докато я четях, имах голяма опитност с Бога, от когото и да било – това ме възхити и окуражи.

В Приложението след книжката намерих следното предложение:

„Педагогическо проучване е показало, че е необходимо да прочетеш или чуеш между 6 и 10 пъти една важна тема, за да я разбереш напълно.“

Тези окуражителни думи плениха вниманието ми:

„Опитай поне веднъж, резултатът ще те убеди“.

Исках да преживея това и вече при третото четене ме обзе голяма любов към Изкупителя, за която бях копнял през целия си живот. За два месец вече я бях прочел шест пъти и резултатът си струваше.

Сякаш може да разбере какво би било, когато Исус дойде близо до нас и ние можем да погледнем в неговите чисти добри и обичащи очи. От тогава не исках повече да съществувам без тази радост от Спасителя.

Когато се събуждам на сутринта вече копнея за моето сутрешно времена посвещение за да изпитам отново това приятелство с Бога и през деня тихо се моля Святия Дух да ми помогне в моите мисли, разговори, примерът ми, докато преподавам и общувам.

Когато някое дете крещеше за внимание и се държеше по такъв начин, Бог ми даваше мъдрост и сила да се справя с това.

Оттогава моите работни дни са изпълнени с присъствието на Създателя. Той ми помага буквално през всеки ден от живота ми. Оттогава се моля сутрин и във всеки промеждутък за изливането на Святия Дух. Сякаш съм по близо до небето и мога да усетя вече какво ще бъде там.

Докато четях брошурата ми хрумна, че моите ученици в училище трябва също да споделят тази опитност. Преподавам на 10-15 годишни в нашето Адвентно училище Илайджа в Ворарлберг, Австрия. За това се молах на Бога ми даде възможности. Много скоро след това имах една от най-удивителните си опитности за това как Святия Дух може да работи в сърцата на младите хора.

13-годишен побойник и Святия Дух

Тази опитност започна година преди да прочета брошурата за Святия Дух. Нов ученик дойде в нашето училище и за няколко дни нашия спокоен оазис беше променен в груба бъркотия. Момчето беше 13-годишно – тогава най – големият от всички и съответно най-силният.

Много неща, които бяха научени през учебната година и които изглеждаха сякаш принасят чудесен плод, изчезнаха за един момент.

Нека той разкаже сам за себе си: „Когато дойдох в настоящето ми училище, няхах никаква представа какво ме очаква. На вторият ми ден се оставих да бъда провокиран, ударих и започнах да се бия с един от моите съученици. Ударих го, въпреки че беше значително по-слаб от мен, обидих го и никога повече не исках да го виждам отново.“

По-късно осъзнах грешката си и се извиних, също както винаги съм правил в миналото.

След това имах разговор с директора. В следващите месеци в мен започна процес, интересно е, че този процес започна едва сега въпреки, че аз съм пасторски син. Започнах да прекарвам

повече време с Исус.“

Мислех, че този млад човек ще се нуждае от допълнително специално внимание. Той беше наясно със своя провал, съжаляваше за него и опитваше отново, но нямаше дълготраен успех чрез собствената си сила. В началото трудно минаваше и ден без да сбие, но постепенно нещата се подобриха.

След 6 месеца той каза че молитвите са го довели по-близо до Бога. Междувременно той беше започнал да се моли за сила рано сутрин. Неговите гневни изблици и сбивания ставаха все по-редки. 11 месеца са изминали откакто той дойде в нашето училище и можем да забележим и други подобрения. Но неговият гняв, неговите изблици на ругаене и юмруците му не бяха постоянно под контрол.

Беше естествено – той се опитваше да победи със собствена сила и разбирайки кое работеше понякога, а понякога не. Нашите молитви са постигнали някакъв резултат, но умствената ни нагласа все още не беше правилна и обновяващата сила на Святия Дух липсва.

Какво добро носи това, когато човек вижда своите грешки, опитва се да контролира характера си и в следващия момент пада отново? Точно когато ми се струваше че съм на края на силите си, получих книжката „Стъпки към лично пробуждане“. Тя дойде точно в правилния момент. Тогава осъзнах какво ни липсва. Това беше силата на Святия Дух. Не го бяхме дори помолили да ни помогне!

От както съм докосната от вестта в „Стъпки към лично пробуждане; аз събрах куража да попитам момчето, дали някога се е молил за Святия Дух. Не – никога не беше. Тогава се опитах са събудя интереса му към книжката. Той наистина трябваше да я поиска. И много скоро той ме попита за книжката.

Отново в негови собствени думи: „През ноември 2012 моята учителка ми даде книжката „Стъпки към лично пробуждане“. Започнах страстно да я чета. По това време не бях наистина запознат с работата на Святия Дух“.

През първия ден той вече беше преминал първите две глави и ме попита колко път съм я чела. Веднага започна да чете главите отново и искаше да направи точно това, което книгата му предлагаше : да прочете между 6 и 10 пъти.

От тогава много се е променило. От Декември 2012 нататък нямаше повече битки или обиди – беше ми трудно да го повярвам. Момчетата, с които преди се биеше всеки ден станаха негови приятели и той се разбираше с тях хармонично.

Той напълно се беше променил – сега е учтив и чувството за дълг и мир са взели връх над агресивността му. Неговите съученици могат да потвърдят, че Бог е работил. Можеше да се видят плодовете всеки ден. За Божия слава искам да спомена, че момчето реши да се кръсти през Юни 2013. Ако това не беше Святият Дух...

Винаги съм мислела, че мога да се справя с едно дете и да го накарам да бъде разумно.

Търпение, внимание и много разговори биха постигнали това, но не и за дълго време. Бог трябва да се намеси и Той ме научи, че Неговият Дух е, който прави невъзможните неща възможни.

Някой ден, когато това момче е в небето, тогава аз ще знам, че Бог го е довел там. Когато аз бях в края на моята мъдрост и накрая разбрах, че не можех да го водя, тогава Бог започна радикално да работи върху него. Това ме окуражава да виждам, че няма невъзможни случаи за Бога. К.П.

Молитва: Небесни татко, благодаря ти за спешната покана на Исус да молим за Святия Дух. Съжалявам за загубите, които съм преживял, заради липсата на Святия Дух. Имам нужда от небесна помощ, за да стане Исус по-великият в мен. Имам нужда от помощта му във всяка област от живота си. Благодаря ти, че Святият Дух може да промени характера ми и да ме направи годен за Божието царство. Аз напълно се предавам на теб с всичко, което съм и имам. Благодаря ти, че ме приемаш и ми даваш своите благословения. Помогни ми да раста в знанието за Святия Дух. Амин.

Какъв е центърът на нашите проблеми?

Има ли духовна причина за нашите проблеми?

Липсата на Светия дух ли е причината?

Причините за недостиг

Библейският отговор е: „Вие нямате, защото не искате. Вие искате но не получавате, защото зле просите (има се предвид плътския ум, Римляни 8:5-7), за да го разпилеете за своите си удоволствия.“ (Яков 4:2-3)

Нашият Господ Исус ни е поканил с любов и настойчивост да се молим за Светия дух (Лука 11:9-13). Ние разбираме, че трябва да правим това непрекъснато. В трета глава, ще разгледаме това по-задълбочено.

„Те говорят за Христос и Светия Дух, но без полза. Те не предават душите си да бъдат водени и контролирани от Бога.“ /Живота на Исус, стр. 24, 1898/

Ние се молим за съживление от известно време. Това е много ценно. Е. Г. Уайт казва: Това е кръщението със Светия Дух, от което се нуждаят църквите днес.“/25/ Защо ние не гладуваме и не жадуваме за Светия дух, като това е единственото средство, чрез което можем да получим сила? Защо не говорим, не се молим и проповядваме за Него?“ /26/

Добре е, че ние се молим за съживление, но не трябва само да се молим за него, а по скоро – както казва Марк Финли – „да приложим библейските елементи за съживление.“/27/ Мога ли да ви покая да направите стъпка към личното си съживление? За много това ще доведе до по-силен и пълноценен живот.

Да започнем с това, ние искаме да анализираме проблема. Искаме да направим това старателно; в противен случай има опасност да си помислим, че промяната не е необходима нито е важна. След това, искаме да погледнем и Божието решение, което ние предлагаме огромно благословение и най-накрая, как бихме могли да го приложим и преживеем. Нашата липса на Светия дух, не означава, че всичко, което сме направили или правим е напразно. Имало е, но и сега има много добри планове и програми. Бог със сигурност благославя нашите човешки усилия. Но колко по-големи резултати бихме постигнали, ако Светия дух беше в нас, само Бог знае.

Можело е да ръгне в тази посока и ще тръгне в тази посока в бъдещето, както Хенри Т. Блекаби го изразява: „Той (Бог) може да направи повече за шест месеца с хора, които са посветени на Него, отколкото ние можем да направим за шейсет години без Него.“/28/ Това е въпрос на незабавно предаване под Божието водителство, за да имаме по-голяма ефективност. Това става, когато сме изпълнени със Светия Дух.

Пример: Някои стои на амвона и проповядва. Когато приключва – може би никой, малко, много или може би всички приемат вестта. Ако много или всички приемат вестта и я приложат в живота си, това е голяма ефективност. Това е нещо, което Светия дух дава.

Три групи хора и тяхната лична връзка с Бог

Божие Слово различава три групи от хора, по отношение на тяхната лични взаимоотношения с Бога. В рамките на всяка група има много различни нюанси, в зависимост от възпитание, характер, възраст, култура, образование, и др. Но въпреки всички различия, има само три вида отношение на хората към Бог:

- Никаква връзка – Библията нарича този човек плътски
- Истински пълна връзка – Библията нарича този човек духовен
- Разделена или престорена връзка – Библията описва този човек като плътски,

земен.

Термините „естествен“, „духовен“, и „плътски/земен“ в Божието Слово не са оценка. Те просто описват личните отношения на човек с Бога.

Тези три групи са описани в 1 Коринтяни 2:14-16 и 1 Коринтяни 3:1-4. Сега ще докоснем съвсем леко темата за естествения човек. Той живее в света. Бърз поглед към двете групи в църквата ще ни помогне да разберем, къде е скрит главно проблема. Най-важното нещо, което трябва да разберем е, в коя група принадлежим ние. За това помага себе изпитването. Нека погледнем собствения си живот а не живота на другите около нас. Какви са критериите по, които можем да разберем от коя група сме? Ще разгледаме и определим характеристиките на всяка група в зависимост от тяхната връзка с Бога.

Естествения човек

„Но естествения човек не побира това, което е от Божия дух, защото за него е глупост; и не може да го разбере, понеже то се изпитва духовно.“/1 Коринтяни 2:14/
Естественият човек няма абсолютно никаква връзка със Светия дух. Той живее в света и не се интересува от Бог изобщо или само понякога, но съвсем малко.

Духовният и плътският са в църквата

Тези две групи са представени главно в 1 Коринтяни 2 и 3, както също и в Римляни 8:1-17 и Галатяни 4 и 6. Трябва да забележим, че критерия за тези две групи се отнася до отношението им към Светия дух. Това е така, защото Бог е предвидил, че единствената ни връзка с небето е Светия дух. (Копнежът на вековете, стр322; Матей 12:32) „Сърцето трябва да бъде отворено за влиянието на Светия дух, или Божието благословение няма да може да бъде прието.“/29/

Духовният църковен човек

Нека прочетем 1 Коринтяни 2;15-16:

„Но духовният човек изпитва всичко, а него никой не изпитва. Защото Кой е познал ума на Господа, за да може да го научи? (Исаия 40:13) А ние имаме ум Христов.“

Духовният човек е истински християнин. Той е наречен „духовен“, защото е изпълнен със Светия дух. Тук също, връзката със Светия дух е като обозначение, критерий за духовността на човека. Той има добра и разрастваща се връзка със Светия дух. Исус е „ в центъра на неговия живот“; понякога казваме, че Исус е седнал на трона на неговото сърце. Духовният човек е посветил своя живот изцяло на Исус и като правило той се посвещава и предава себе си всяка сутрин в Неговите ръце, както и всичко което има. Във вестта за Лаодикия, той е наречен „хладък“, а в притчата за десетте девиси и наречен „мъдър“. Римляни 8:1-17 и Галатяни 5 ни казват дори повече за него. Той усеща живота „изобилно“(Йоан 10:10) или както Павел го описва: „ За да може да бъде изпълнен с цялата Божия пълнота“ (Ефесияни 3:19; Колосяни 2:9).

Плътският човек в църквата

Един човек може да бъде член на църквата за кратко време или за дълго време и все още да бъде плътски християнин. Ако за ваше учудване откриете, че и вие сте плътски християнин в момента, не се разстройвайте, а се зарадвайте, защото имате възможност да го промените веднага. Вие ще изпитате голяма радост в живота си със Светия дух. Убеден съм, че повечето плътски християни са несъзнателно в това състояние и имат желание да изпитат нещо повече в техния живот. Тяхното незнание, понякога не е и по тяхна вина. Помислете само: вие ще изпитате голяма радост в живота си с Христос чрез Светия дух. (Исус в Йоан 15:11; „ и вашата радост да бъде пълна.“) Стъпка по стъпка тази промяна ще промени живота ви изобилно. (Исус в Йоан 10:10 – повече за това по- късно) и щ имате основателна надежда за вечния живот.

Молитва: Небесни Отче, моля те да ми помогнеш да си задам този въпрос. Ако съм плътски

християнин , помогни ми да разбера това веднага. Помогни ми да желая всичко, което ти желаеш. Моля те води ме към един щастлив християнски живот – в изобилие и към обещания вечен живот. Моля те поднови сърцето ми. Благодаря ти за отговора на молитвата ми. Амин. Нека прочетем какво апостол Павел иска да ни каже за плътския човек в църквата в 1 Коринтяни 3:1-4; „И аз братя, не можех да говоря на вас, като на духовни, но като на плътски, като младенци в Христа. С мляко ви храних, не с твърда храна; защото още не можехте да го приемете, а и сега още не можете. Понеже и досега сте плътски; защото има между вас завист и разпра, не сте ли плътски, и не постъпвате ли по човешки? Защото кога един казва; Аз съм Павлов, а друг; Аз съм Аполосов, не сте ли като човеци слаби? Можете ли да видите ясно тук, че критерия за тази група е личната връзка със Светия дух? В стиха апостол Павел споменава четири пъти , че те са плътски. Какво означава плътски? Това означава: този човек живее от силата на тялото си, нормалната сила и способности, които човек притежава. Още повече означава, че той не е изпълнен със Светия дух. Някои смятат, че тази група от хора живее в очевиден грях. Но това е само един от нюансите. Искам отново да подчертая, че има много разлики в рамките на всяка една група. Павел се обръща към плътските хора със „скъпи братя“. Това показва, че си има работа с членове на църквата. Павел не може да им говори като „духовни хора“. Това означава, че те не са изпълнени със Светия дух , или не са изпълнени в достатъчна степен със Светия дух. Той трябва да им говори като на „младенци в Христа“. Това показва, че те не са се увеличили с вяра, както би следвало да бъдат. Човек може да има много библейски познания и все още да расте духовно. Духовното израстване е свързано с пълна отдаденост на Христос и постоянна връзка със Светия дух.

Много плътски християни изпитват недоволство , разочарование и ли са под постоянно усилие в техния духовен живот. Други членове на църквата са свикнали с това положение и са доволни от това си състояние. Те могат да кажат: Ние сме просто грешници! Не можем да направим нищо по въпроса. Други плътски членове може да са ентузиазирани. Радват се, че знаят библейската истина. Плътските членове може да бъдат доста активни и дори да имат водеща роля в местната църква и дори в администрацията на църквата. Те могат да правят дори много за Бог.

Матей 7:22-23; „ В онзи ден мнозина ще ми рекат: Господи! Господи! не в Твое ли име пророкувахме, не в Твое ли име бесове изгонвахме, и не в Твое ли име направихме много велики дела? Но тогава ще има заявя: Аз никога не съм ви познавал; махнете се от Мене вие , които вършите беззаконие.“

Къде се намира проблема? Исус казва, че Той не ги познава. Те не са имали реална връзка с Христос, а по скоро преструващи се взаимоотношения. Или не е имало реален ангажимент или той не е бил поддържан. По този начин те не са имали реална връзка с Христос. „Може да е изглеждало, че имат привидна връзка с Христос“.../30/ Кога Христос е в нас? Ще прочетем сериозни думи по този въпрос. Но преди това, искам да кажа, че ние можем да се освободим от следните неща, ако живеем живот със Светия дух.

Дух противен на Христовия ще го отрече, без значение каква е изповедта. Хора отричат Христос говорейки лошо, безсмислено- думи, които не са истинни и любезни. Те може да го отричат избягвайки товарите на живота, преследвайки грешни удоволствия. Отричат го съобразявайки се със света, когато не са любезни, когато обичат своите собствени мнения, оправдават себе си, таяйки съмнения, навличайки си сами беди, живеят в тъмнина. Във всичко това те показват, че Христос не е в тях.” **Копнежът на вековете, стр. 349, оригинал**

Това може бързо да бъде променено от Божиата благодат. Ще се върнем отново върху тази тема в трета и пета глави.

Защо е толкова важно за нас да се откажем от живота си и го предадем в Божиата ръка?

Божието слово казва: „И тъй, моля ви, братя, поради Божиите милости , да представите телата си в жертва жива, свята, благоугодна на Бога, като ваше духовно служене.“ Римляни 12:1

„ Бог желае да ни излекува, да ни освободи (от тиранията на нашето его, и робството на греха). Но тъй като това изисква цялостна трансформация, подновяване на цялата ни същност, ние трябва да преклоним себе си изцяло пред Него.“ 32 „ Нашето АЗ се засяга,

обижда, раздражнява и възмущава и т.н. Бог иска да ни освободи от тези нагласи.“
„Той (Бог) ни кани да се отдадем на Него, за да може Той да работи в нас. За нас остава това да изберем дали да се освободим от робството на греха и да споделим славната свобода на Божиите синове.“³³

И тъй, моля ви, братя, поради Божиите милости, да представите телата си в жертва жива, свята, благоугодна на Бога, като ваше духовно служене

Бог отговаря на нашето предава като ни очиства изцяло. (Йоан 3:1-21) След това трябва да останем предадени на Него. (Йоан 15:1-17) Ще поговорим за това в трета глава.

Морис Венден казва относно предаването на живота ни на Бога: „Няма такова нещо като частичен отказ. Това е не по-възможно от това да жена да бъде частично бременна. Или сте или не сте. Не съществува средно положение.“³⁴

Елън Уайт казва за ежедневното предаване: „Само тези, които ще станат съработници с Христос, само тези, които ще кажат: Всичко което имам и всичко което съм е твое, ще бъдат признати като синове и дъщери на Бога.“³⁵

И така, човек може да бъде в църквата и все пак да бъде изгубен. Колко трагично! (Притчата за десетте девици и посланието до църквата в Лаодикия също ни убеждават в това.)

Защо е толкова трудно да се определи плътския християнин?

Тъй като живота на плътския християнин е изпълнен с религия, той често не осъзнава, че му липсва нещо наистина важно, интимна и спасяваща връзка с Бога. Ако не е разрешил на Христос да управлява целия му живот, то Той все още стои на вратата и хлопа. (Откровение 3:20) И Той казва: Ако това не се промени, тогава аз ще ви изплюя.

И нещо други играя важна роля. Чрез нашата силна доктринална основа, основаваща се на Библията, ние имаме силно убеждение. (В същото време, все още сме отворени за допълнителни прозрения). Ние имаме увереността, че вярваме в истината, която е вълнуващо. Ние казваме правилните неща. Това е, което прави толкова трудно идентифицирането на плътския проблем. Нямах ли да има разлика, ако някога бяхме живели със Светия дух? Ако ли не, щяхме ли да го забележим изобщо?

Пастор пише: Току що получих обаждане от сестра, която участваше в нашите четиридесет дни на молитва. (Подробности за 40 дневните молитви в глава 5) Тя ми, че те са променили живота и. Тя се е чудела дълго време, какво е липсвало на духовния и живот, а че сега вече знае – Светия дух. Бих искал да можете да чуете нейната история. Тя каза, че за първи път в живота си усеща, че има връзка с Бога. Другите също забелязали промяната в нейния живот. „³⁶ Човек може да усети, че нещо липсва в неговия живот, но да не знае какво. Много хора имат желанието за нещо повече, но не знаят какво нито как да го постигнат.

Аз съм благодарен, че 1 Коринтяни 3:1-4 използва думата „все още“. „Защото вие сте все още плътски.“ Това ни показва, че е възможно за плътския човек да стане духовен. Никой не трябва да остава плътски. Тъй като той е в църквата, има добри шансове да се промени. Ще говорим за това по-късно как можем да станем духовни.

Друг аспект са завистта и кавгите или както в Библията се казва: „Има завист и кавги между вас.“ Това поведение доказва на Павел, че плътските църковни членове не живеят чрез Божия дух, а по-скоро чрез плътското в тях – точно като другите хора. Те могат да действат като естествените хора, макар и в религиозна опаковка. Означава ли това, че напрежението в църквата произтича от плътските църковни членове? По времето на Исус садукееите и фарисеите имаха ли конфликти? Това означава, че и тогава е имало напрежение между консерватори и либерали. И двете групи са смятали, че тълкуват правилно Тората и правилно отношение към околните. Но Исус показа и на двете групи, че са плътски, че в живота им липсва проявлението на Светия дух. Същото нещо е възможно и днес.

Консервативните християни също могат да бъдат плътски.

За съжаление и днес хората се разделят на консерватори и либерали. Въпреки това, чрез библейската дефиниция за „плътски и духовен“ ние сме предизвикани да бъдем духовни. Ние трябва да бъдем, за наше собствено добро. Помислете върху това, което Бог ни казва в Галатяни 6:7-8.

„...каквото посее човек, това и ще пожъне. Защото, който сее за плътта си, от плътта си ще пожъне тление, а който сее за духа си, от Духа ще получи вечен живот.“

Плътският човек иска да следва Исус, но не е предал изцяло живота си на Него, или ако го е направил се е отклонил и отстъпил по някакъв начин. (Галатяни 3:3; Откровение 2:4-5) Това означава, че той може би съзнателно иска да живее според Божията и своята воля едновременно. Но това не работи. В крайна сметка, той изцяло ръководи собствения си живот. Може ли Бог да изпрати Светия дух в такъв случай? Яков 4:3 дава този отговор: „Ви искате и не получавате, защото зле просите.“ Стигнах до заключението, че това означава, искане с плътска нагласа. Няма ли отговор на такава молба да стимулира единствено егото ни? Следователно църковният член живее според човешките си сили и възможности. В Откровение 3:16 той е наречен „хладък“, а в Матей 25г. глупав.

Защо Христос нарича „хладък“ плътския църковен член?

Защо на толкова много християни им липсва преживяване със Светия дух? За да можем да отговорим на този въпрос, първо трябва да погледнем на явлението Лаодикия. Защо ИСУС нарича вярващите в Лаодикия „хладки“? Той ни дава ясен индикатор: „Ето, стоя на вратата и хлопам“ (Откровение 3:20) Исус не е бил в центъра на живота на вярващите, а по-скоро навън. Той стои отвън пред вратата. Защо не влезне вътре? Защото не е бил поканен. Той не принуждава никого, като зачита нашата свободна воля.

Защо вярващите оставят Исус отвън пред вратата? Има различни причини за това. Някои се намират на чисто интелектуална и когнитивна плоскост в живота си, подобно на Никодим, и не разбират какво наистина представлява християнския живот. (Сравни с Йоан 3:1-10) За други, „цената“ да следват Исус е твърде висока, те трябва да се откажат от твърде много неща, както „богатия младеж“. (Сравни с Матей 19:16-24) За да следваш Исус се изисква себеотрицание и желание за промяна в живота (сравни с Матей 16:24-25) и напълно предаване в ръцете на Бог (Римляни 12:1) Оставяйки Исус пред вратата може да е чиста небрежност или не достатъчно време за лично общение с Него.

Повтарям: Причината за „хладкостта“ в Откровение 3:20 е „Ето, стоя на вратата и хлопам.“ Исус не е в центъра на нашия живот, а по –скоро в извън него. Следователно „хладкостта“ се отнася за личните ни отношения с Христос. В другите области на живота, християнина не е задължително да бъде „хладък“.

На пример: Човек инвестира много в работата си и в същото време пренебрегва жена си. Той е ангажиран в професията си, но е хладък в брака си. Човек може да бъде много ангажиран в църквата, усърден лидер или пастор, но въпреки това да бъде хладък в отношенията си с Христос. Той може да бъде толкова отдаден в извършването на многото задачи, че да пренебрегне личните взаимоотношения с Христос. Това в хладкостта, която Христос иска да бъде отстранена. Трагично е, че човек може да бъде толкова зает с Божията работа (работата на църквата и мисията), че да не обръща никакво внимание на Бог.

Притчата за десетте девизи

Какво ни казва притчата за „ десетте девизи“ по отношение на духовните и плътските църковни членове?

1. И десетте са девизи
2. Всички са имали чиста библейска вяра
3. Всички са имали лампи
4. Всички са имали Библията
5. Всички отиват да посрещнат младоженеца
6. Всички са очаквали второто пришествие
7. Всички заспаха

8. Всички чуха високия вик и се събудиха
9. Всички приготвиха лампите си
10. Всички лампи горяха
11. Половината забелязаха, че техните лампи угасват

Всички от тях получиха светилници си и всички лампи горяха, но горящите лампи се нуждаят от масло. Енергията беше на привършване. След кратко време, пет от тях забелязаха , че техните лампи изгасват. Лампите на неразумните девици, горяха за кратко време, което ни показва, че те са имали нещо от Светия дух. Но това не беше достатъчно. Имаха твърде малко масло. Това беше единствената разлика.

Когато петте дойдоха пред с молбата да влязат на тържеството, Исус им отговори: „ Аз не ви познавам.“ Те бяха закъснели в това да вземат повече масло със себе си, Светия дух. Вратата остана затворена.

Изказването на Исус ни показва, че нашата лична връзка с Него има нещо общо със Светия дух. Който не позволява на Светия дух да ръководи живота му, няма да бъде припознат от Исус. В Римляни 8:8-9 се казва: „Тези, които са плътски не могат да угодят на Бог.Ако някой няма Христовия дух, той не е Негов.“

Всъщност ние имаме лична връзка с Исус Христос само чрез Светия дух. В 1 Йоаново 3:24 се казва: „По това ще познаете, че Той пребъдва във вас, по Духа, който Той ни е дал.“ Това означава, че ако Светия дух пребъдва в мен, това е уверение, че Христов пребъдва в мен.

Това опитност преживя сестрата, която взе участие в 40 дни на молитва. Чрез присъствието на Светия дух в живота си, тя преживя връзката си с Бога, по различен начин, така че хората забелязаха промяната в нейния живот. Една жена от южна Германия ми писа следното, след като прочела брошурата: „Книгата ‘40 дни – Молитва и посвещение за приготвяне за второто идване’ от Денис Смит се превърна в дългоочаквано благословение за моя живот. Също като много други църковни членове в нашата църква, нещо липсваше в духовната ни опитност, но сега имаме привилегията да видим как Христос влиза в нашия живот и започва да го променя. Той все още работи във нас и стъпка по стъпка ни тегли по близо до Него.“ 37 Друг брат написа следното: книжката „Стъпки към личностно съживление“ дълбоко ме докосна. Главата за десетте девици, и по-специално Римляни 8:9 :“...Но ако някой няма Христовия дух, той не е Негов.“ Дълбоко ме шокира. Изведнъж не бях сигурен дали имам Светия Дух, и дали Той работи в мен, защото плодовете на Духа болезнено липсват в моя живот. Тази събота следобед прочетох книжката и една безкрайно дълбока тъга ме обзе. После прочетох молитвата от страница 108 и желанието ми да получа Светия Дух се увеличи много в мен, че сърцето ми ще бъде променено и че Бог ще ме промени според Неговата воля... Благодаря ви за книгата и за думите, които дълбоко ме развълнуваха.“АП Най-голямата трагедия за плътския християнин е, че той няма да получи вечен живот ако състоянието му не се промени. Римляни 8:9 ,,,Но ако някой няма Христовия Дух той не е Негов.“

Сега да обобщим: Основната разлика между духовния и плътския църковен член е наличието или липсата на Светия Дух в живота на всеки един от тях. Духовния християнин е изпълнен със Духа, докато плътския не е .

Ако сте разбрали, че сте плътски, не се разгневявайте. Бог ви предлага лек: Светия Дух. В някои кръгове, Светия Дух е надценен, докато при други е силно пренебрегван. Нека Господ ни води по пътя към библейския център.

Сравнение: ранната църква и църквата в последните дни

Когато сравним ранната църква с тази на последното време, забелязваме, че тя е съставена от духовни хора. В книгата Деяния на Апостолите се казва, че това е причината църквата

толкова бързо да се развива. Те са имали помощта на Светия Дух.

Спомнете си какво казва А. Тозер: „Ако Светия дух се вземе от нашата църква, то 95% от това, което правим ще продължи и никога няма да разбере разликата. Ако Светия Дух се беше взел от ранната църква, то 95% от това, което те правеха би спряло, и всички щяха да забележат разликата.

Как се научихме да живеем без Светия Дух?

Днес нашата църква от плътски християни ли е съставена предимно?

В резултат от това, чувстваме ли се безсилни и до голяма степен без победи? Плътската нагласа има ли нещо общо с това, че на много места църквата почти не се увеличава? Много от сериозните проблеми в много области в църквата не идват ли от плътски нагласи? Ще забележите, че нашия основен и най-голям проблем е липсата на Светия Дух. В личен план можем бързо да променим това с Божия помощ.

Следното изявление е направено за служител в църквата, но важи и за всички. Йоханес Магер казва: „Павел прави разлика между духовни и плътски християни, между тези, които са изпълнени със Светия Дух и тези, които нямам място за Него в живота си: кръстени със Светия Дух, но не изпълнени със Светия Дух.

За един служител, пастор това означава, че: аз мога да имам теологично образование, да съм добре запознат със основните библейски термини, умело да практикувам екзегетика; може да съм получил най-голямата библейска истина интелектуално, да я разбирам и проповядвам, да съм запознат с догматичната теология на различните векове; може да имам солидна разбиране на омилетиката и да проповядвам подходящи и актуални проповеди – и въпреки цялото си знание и талант да не съм изпълнен със Светия Дух. Книги, добро обучение, добро техническо оборудване и дори харизма не могат да заместят липсващия духовен живот.“

Проповядването, публичните молитви, организиране на църковния живот, подготовка на евангелизаторски програми, пасторски консултации – всички те могат да се научат и приложат на практика без Светия Дух. Елън Уайт описва тази опасна възможност така: „Причината, поради която има толкова малко проявление на Светия Дух, е че пасторите са се научили да работят без Него.“ (Елън Уайт, Свидетелства към църквата, том 1, стр 383)

Йоханес Магер бил пастор, евангелизатор и професор по теология в продължение на много години. Последно е работел като секретар в Евро-африканската дивизия (сега Интер-европейска дивизия) в Берн, Швейцария. Сега той е пенсионер и живее във Фриденсау, Германия. 39

Да обобщим: Да бъдеш плътски, означава живот чрез нормалните човешки сили, без Светия Дух или недостатъчно количество от Светия Дух.

Най- голямото препятствие пред плътското християнство

Великото етично поучение на Библията – любете враговете си, прощавайте на хората всичко, преодоляване на греха, и т.н. – може да бъде постигнато само чрез силата на Светия Дух, а не с човешки усилия. Това ни показва, че основният проблем в плътското християнство е, че то е живеене изцяло с човешки сили. Ние не можем да вършим Божията воля само със собствени сили. Нека прочетем няколко библейски стиха в тази насока:

Исаия 64:6 „Защото всички станаме като човек нечист, и всичката ни правда е като омърсена дреха. Ние всички вехнем като лист, и нашите беззакония ни завличат както вятъра.“

Еремия 13:23 „Може ли етиопянин да промени кожата си, или леопард пъстротите си? Тогава можете да правите добро вие, които сте се научили да правите зло.“

Езекиил 36:26-27 „Ще ви дам ново сърце, и нов дух ще вложа вътре във вас и като отнема каменното ви сърце от плътта ви, ще ви дам меко сърце.“

Римляни 8:7 „Защото копнежът на плътта е враждебен на Бога, понеже не се покорява на Божия закон, нито пък и може.“

Елън Уайт казва ясно и точно: „Този, който се опитва да отиде на небето със собствени сили,

като спазва закона, се опитва да направи невъзможното. Човек не може да бъде спасен без послушание, но послушанието не идва вътре от човека, Христос трябва да работи в него, за да има истинска промяна.“ 40

Мисля, че тези текстове показват достатъчно, че ние не сме в състояние да вършим Божията воля, без Светия Дух. Основната ни грижа трябва да бъде, всеки ден да се посвещаваме на Бога и да го молим да ни дава сила, за да устоим. Това разбиране на доктрината за оправдание чрез вяра е изключително важна и освобождаваща. Въпреки това, ние не можем да го разгледаме по-подробно сега.

Какво може да се случи, когато някой

опита да направи нещо, което надвишава неговата сила?

Какво се случва, когато осъзнаем, че: Не мога да го направя! Отново се провалих!

Мисля, че до известна степен ние изпитваме разочарование. Мисля, че този проблем засяга много по-младото поколение отколкото по-възрастното. Възрастните хора имат по-силно чувство за дълг, послушание в семейството, училището и бизнеса. Поради тази причина, те не се разочароват толкова лесно, както младите хора. Но проблемът присъства, както при младите, така и при по-възрастните. Пътуването по пътя на вярата със собствени сили, е най-големия проблем за плътския християнин, независимо дали го знае или не.

Как можем да се опитаме да решим този проблем? Човек може да се моли по настойчиво за Божията помощ и да полага повече усилия. Друг може да мисли, че не трябва да бъдем толкова тесногърди. Той започва да прави нещата по-небрежно и да се чувства по-свободен. Друг изоставя вярата си и може да се почувства по-добре. Единствения проблем е, че тези решения на проблема са неверни, тъй като последиците ще дойдат рано или късно.

Правилният начин е да вземем на сериозно Божиите закони, защото те са ни дадени с любов и са за наше добро. Въпреки това, ние се нуждаем от Божията сила за това. Правилният начин е да живеем чрез силата на Светия дух с увеличаваща се радост, мотивация, сила, плодородие и победа.

Централният проблем

Мисля, че сме разбрали, че това е свързано най-вече с плътското християнство. Не става ли все по-ясно, защо Христос не иска да има хладки последователи? Те нямат живот на изобилие, такъв какъвто Бог иска да им даде въпреки, че повечето от тях дори не го осъзнават. Проблемът е много по-сериозен отколкото си мислим. „Фалшивите християни са по-лоши от неверниците; защото лъжливи думи и уклончиви позиции заблуждават мнозина.“⁴¹

В книгата „Христос, нашата праведност“ от Артър Даниелс четем следното: „Формализмът е нещо изключително подвеждащо и разрушително. Той е като скрита скала, в която църквата е заплашена да се удрия много пъти през вековете. Павел ни предупреждава, че този „вид на благочестие“, без Божията сила (без наличието на Светия Дух) ще бъде една от опасностите на последните дни.

Фактори водещи до плътско християнство

Следните фактори или причини могат да доведат до плътско християнство:

- Невежество – Ние не сме посветени достатъчно в темата на живота със Светия Дух или не сме намерили начин да го приложим в живота си.

- Неверие или маловерие – Да бъдеш изпълнен със Светия Дух е предпоставка за пълно предаване на нашия живот на Исус Христос. Това също може да се случи, поради невежество, или може би, защото ни е страх, че Господ ще ни води по различен начин от този, който ние искаме. Това означава, че ние не се доверяваме на Божията любов и мъдрост достатъчно.

- Погрешни представи
– Едно лице може да мисли, че е изпълнено със Светия Дух, въпреки, че то в действителност не е. Това изглежда е най-често срещания проблем.

- Да бъдеш прекалено зает – Хората са толкова претоварени, че си мислят, че не разполагат с никакво време за отношения с Христос. Или отделят време за Него, но не правят никакъв прогрес в отношенията си с Него.

- Скрити грехове – това е като късо съединение, което означава, че няма връзка с Божията сила.

- Действаме според това, което чувстваме. Словото ни казва: „Праведният чрез вяра ще живее.“ Вземам ли решения като се доверявам на Бога, или действам според нагласите и чувствата си? Това изявление на Роджър Морно наистина ме впечатли: „Духовите ще насърчават хората да слушат собствените си чувства, вместо Христовото слово и Неговите пророци. В никакъв случай, духовете не могат да вземат контрол върху живота на хората, без хората да са съгласни и наясно със случващото се.“⁴³

Защо трябва да се моля за Светия Дух, въпреки че вече Той живее в мен?

От една страна, Светия Дух ни е даден, за да остане в нас. От друга страна, ние трябва непрекъснато да се молим с вяра за Него. Как да решим това привидно противоречие? От една страна: Исус казва в Йоан 14:17 „Защото Той (Светия Дух) живее във вас и във вас ще бъде.“ Деяния 2:28 казва: „Покайте се и нека всеки от вас се кръстии ще примете дара на Светия Дух.“

От друга страна: Когато Исус учеше учениците си как да се молят, Той им каза в Лука 11:9-13 „... Искайте и ще ви се даде,..... колко повече Небесният ви Отец ще даде Светия Дух на ония, които искат от Него.“ Ефесяни 5:18 казва: „...бъдете изпълнени с Духа.“ И в двата случая в оригиналния гръцки текст, това е постоянно искане.

Решение:

Е.Уайт казва: „Действията на Духа са винаги в хармония с писаното Слово. Както в материалния , така и в духовния свят. Естественият живот е поддържан всеки миг от божествена сила, не чрез директно чудо, но чрез благословения, поставени в рамките на нашите възможности. Така, че духовният живот се поддържа от тези средства, които Провидението ние е предоставило. Ако последователи на Христос ще израства „в пълнолетно мъжество, в мярката на ръста на Христовата пълнота“ (Ефесяни 4:13), те трябва да яде от хляба на живота и да пие от водата на спасението. Той трябва да наблюдава, да се моли и да работи, за да изпълни Божиите инструкции в Неговото слово.“⁴⁴

Когато сме се родили, сме получили живот. За да поддържаме този живот, ние трябва да се храним, прием вода и да се упражняваме и т.н. Същото е и с нашия духовен живот. Ние получаваме Светия Дух при кръщението си чрез вода (новородени), така че този живот остава в нас целия ни живот. За да се поддържа този духовен живот, е необходимо да се използват духовните средства, които Бог ние предоставил: Светия Дух, Божието Слово, молитвата, нашето свидетелство, и т.н. Исус каза в Йоан 15:4: „Пребъдвайте в Мене, и Аз във вас.“ Е. Уайт казва за това: „пребъдването в Христос означава постоянно приемане на Неговия Дух, живот на безрезервна предаване на Неговата служба.“

Затова е нужно ежедневно да се молим за Светия Дух с вяра и предаване на себе си всяка сутрин и всичко, което имаме и сме на Господа.

Къде стоя аз?

Сега най-важното е да разберем в коя група сме и къде стоим?

Когато моята скъпа майка била на 20 години тя отговорила на въпроса, като казала, че не се интересува от вярата. Тогава човекът я попитал: Ами ако умреш през нощта? Този въпрос я разтърсил силно. Въпросът имал положителен ефект върху майка ми, като я довел до решение да се посвети на Христос и Неговата църква. Може би този въпрос ще ви помогне много:

Да предположим..., че вие ще умрете днес..! (инфаркт, инцидент?)

Имате ли уверението за вечен живот в Исуса Христа?

Не оставайте неопределени!

Нещо алармиращо

Бях много разтревожен, когато започнах да разбирам величината на този проблем. Много мислих и се молих, за да реша дали да добавя този параграф. Бих рискувал, защото става въпрос за земното ни щастие сега, както и за вечния живот, а и също така оказва влияние върху брака и семейството, както и църквата. Не зная за кого се отнася точно. Но искам да бъда от помощ на засегнати хора, както и на мен ми беше помогнато преди. Изключително важно е за всеки плътски християнин да осъзнае това, за да може да се промени с Божията помощ. Бог от своя страна иска да ни благослови богато със интимна връзка с Исус Христос чрез Светия Дух. В резултат на това може да бъде преживяно голямо благословение. Хубавото е, че бързо можем да поправим ситуацията с Божията помощ. (по-подробно в глави 3 и 5)

Проблемът на плътския християнин е описан в Библията по различни начини. Различните групи и хора могат да имат различни фокусни точки, но основния проблем е същият.

- Различните описания са в плът или плътски – Римляни 8:1-7; 1 Коринтяни 3:1-4, Галатяни 5:16-21 и други текстове

- „глупави“ – притчата да десетте девици в Матей 25:1-13. „Състоянието на църквата представено ни в притчата за десетте девици, е същото като на Лаодикия“ 46

- „хладка“ – писмото до Лаодикия в Откр. 3:14-21.

„Да беше ти студен или топъл.“ (Откр. 3:15) Не е ли невероятно? Исус предпочита да сме студени пред хладки. Каква е неговата причина за това? „Апатичните християни са по-лоши от неверниците, защото техните лъжливи думи и уклончиви позиции заблуждават мнозина. Невярващият показва цвета си. Хладкият християнин мами и двете страни. Той е нито пълен материалист, нито добър християнин. Сатана го използва, за да завърши работа, която никой друг не може да извърши.“47

- Не „новороден“ или не е останал в това състояние – Йоан 3:1-21

„Новорождението е рядко срещано в тази епоха на света. Това е причината поради, която има толкова много затруднения в църквите. Много от тях, които са приели Христовото име са неосветени и нечестиви. Те са били кръстени, но не са били погребани живи. Азът не е умрял, и следователно не са получили нов живот в Христос.

- Вид на благочестие - „...имайки вид на благочестие, но отречени от силата Му.“ 2 Тим. 3:5. Артур Даниелс казва следното за това: „... Формализмът нещо изключително подвеждащо и разрушително. Той е като скрита скала, в която църквата се блъска много пъти през вековете. Павел ни предупреждава, че този „вид благочестие“ без Божията сила (без да бъде изпълнено със Светия Дух) ще бъде една от опасностите на последните дни, като му се подадем на удобното самозаблуждение.“49

Има и няколко шокиращи изявления на Елън Уайт в нейните писания:

- Много, много малко
„ В съня ми страж стоеше на вратата на важна сграда и питаше всеки, който се приближаваше до входа, „Приехте ли Светия Дух?“ Една измервателна линия стоеше в ръката му, и само много малко бяха допуснати в сградата.“⁵⁰

- Дори един на
двадесет не е готов
„Това е тържествена декларация, която отправям към църквата, че дори един на двадесет от тези, чиито имена са записани в църковните книги са готови да затворят своята земна история, като бъдат наистина без Бога, без надежда в света, както са грешниците. „⁵¹

- Защо сме толкова
сънливи?
„Защо войниците на Христос са толкова сънливи и безразлични? Това е така, защото те имат толкова малко реална връзка с Христос и са лишени от Неговия Дух.“⁵²

- Голямата опасност
„Тук няма да говоря за краткостта и несигурността на живота; но има ужасна опасност – опасност, която не е достатъчно разбрана – в това, да отлагаме умоляващия глас на Божия Свят Дух, в това да изберем да живеем в грях; едно такова забавяне е грях.“⁵³
Какво е в същината на греха? „Защото те не вярват в Мене“ (Йоан 16:9). Знакът, че ние вярваме в Христос и наистина му се доверяваме е, че напълно се предаваме на Него. То е свързано с нашата пълна капитулация; желанието ни да Го следваме във всичко.

Искам да го повторя отново: рискувах, като добави този параграф, защото той има много общо с нашето лично щастие в живота сега и вечния живот, а също и нашето влияние, особено в браковете, семействата и църквата.

Въпроси и още въпроси

Основният въпрос е, изпълнен ли съм с Светия Дух или не? Кога човек е изпълнение със Светия Дух? Какво са необходимите предпоставки? Какви са положителните резултати от един живот със Светия Дух? Какво се случва, когато погрешно си мислим, че сме изпълнени със Светия Дух?

Бъди благодарен за сигналите

Благодаря на Бога, че ние сме се посветили повече на темата за съживлението. Мисля си, че нашия чуден Бог има важни причини да ни дава импулси за съживление чрез Светия Дух. Може ли тези да са причините?

- Той иска да ни изведе
от хладкото състояние на Лаодикия.

- Той иска да ни

подготви за скорошното второ завръщане на Исус Христос.

- Той иска да извърши голямо съживление (Откр. 18:1-2) в света чрез онези, „които пазят Божиите заповеди и държат свидетелството на Исуса“ и имат „вярата в Исуса“. (Откр. 12:17)

Нека да благодарим на Бога, че всеки плътски християнин може бързо да се превърне в духовен християнин. И всеки, който живее със Светия Дух може да порасне до пълнотата на Христос. Това сега е следващата ни работа.

Нова мотивация и вътрешна радост

Една жена от църквата ми даде книжката „Стъпки към личностно възраждане“. Бях поразена от съдържанието на книгата. Отдавна мечтаех да намеря нещо подобно и най-накрая го намерих. Започнах да организирам духовния си живот и едва тогава разбрах, че трябваше да направя нещо; да се предам изцяло на Христос. От този момент нататък, Бог ме събуждаше всяка сутрин рано и ми подаряваше време за лично посвещение и молитва. Всеки ден изучавах глава от 40-дневната книжка. Забелязах, че връзката ми с Христос се засилваше. Стана по-дълбока и интимна. Светия Дух работеше в мен. През това време имах много опитности с Бога. Аз също се възползвах от това да споделя своята опитност. Много неща стават ненужни и незначителни, когато имаш близки отношения с Исус. Надявам се и се моля много хора да преживеят моята опитност, която имам привилегията да имам. „Х.С.

Глава 3

Нашите проблеми, могат ли да бъдат решени и как?

Как можем да пораснем и бъдем щастливи

И силни Християни?

Как може Светия Дух да изпълни живота ни?

Исус Казва: „Пребъдвайте в мен, и аз във вас.“ (Йоан 15:4)

„Да пребъдваме в Христос значи постоянно да пребъдваме в Неговия Дух, живот изпълнен с предаване в Негова служба.“ 54

Това Божествено решение от две части за основния ни плътски проблем, е и в същото време и път към по-щастлив християнски живот. Защо? Исус коментира тези думи: „Това съм ви говорил, за да имате радост в Мен, и вашата радост да бъде пълна.“ (Йоан 15:11) Чрез тези две стъпки (непрекъснато получаване на Светия Дух и пълно отдаване) Христос да живее в нас, можем да имаме пълно щастие. Кол. 1:17 говори за богатството на славата: Христос в нас. Не е ли забележително, че Исус вгражда в притчата за лозата обещанието за Светия Дух в Йоан 14 и работата на Светия Дух в Йоан 16?

Решаващият момент е да се предаваме ежедневно да се предаваме на Бога всичко, което сме и имаме и ежедневно да искаме чрез вяра изливането на Светия Дух.

ЗАЩО Е НЕОБХОДИМО ДА СЕ ПРЕДАВАМЕ ЕЖЕДНЕВНО НА ИСУС?

Исус казва в Лука 9:23: „Ако иска някой да ме последва, нека се отрече от себе си, да вземе кръста си и да Ме следва.“

Исус казва, че ученичеството е ежедневен процес. Да се отречем от себе си и да предадем контрола над живота си на Исус. Това означава: ежедневно отричане от егото си и с желание да се представяме пред Исус – точно както Павел казва за себе си; „Всеки ден умирам.“ Когато някой е носел кръст в дните на Христос, това е значело, че отива на място на екзекуция. Така трябва да приемаме трудностите, които срещаме от следването на Исус.

Получихме живота си по рождение. За да сме силни с здрави всеки ден ние се храним. Получаваме нашия духовен живот, когато се родим отново. За да го запазим здрав и силен е необходимо също да се грижим за вътрешното си духовно състояние ежедневно. Ако това не го правим в нашия физически живот, тогава ставаме слаби и болни и дори можем да умрем. Както не можем да ядем и да се запасим с храна за няколко дни, така и не можем да се запасим със Светия Дух.

В книгата Деяния на апостолите има ценни съвети за това: „Както е във физическия, така е и в духовния свят. Физическият живот е поддържан малко по малко всеки ден от Божията сила. Така и духовният ни живот бива поддържан, като използваме тези средства, които Провидението ни е предоставило.“⁵⁵

Този коментар от книгата „Копнежът на вековете“ ме впечатли: „Ние трябва да следваме Христос ден след ден. Бог не ни подарява помощта си за утре.“⁵⁶

Елън Уайт казва:

„За да следваме Исус от нас се изисква да обърнем сърцето си към Него в началото, и да повтаряме това обръщане всеки ден.“⁵⁷ „Колкото и искрено да е било нашето обръщане към Него, то няма да има полза за нас, освен ако не го извършваме ежедневно.“⁵⁸ „Посветете себе си на Бога сутрин, нека това бъде първата ви работа сутрин. Нека вашата молба бъде: „Вземи ме Господи, като напълно Твой. Поставям всичките си планове пред Твоите нозе. Използвай ме днес за Твоя прослава. Пребъдвай в мен, и нека цялата ми работа бъде извършена с твоя подкрепа.“ Това е ежедневен процес. Всяка сутрин посветете себе си на Бога за деня. Предайте всичките си планове на Него, за да бъдат извършени според Неговото провидение. Така от ден на ден предавате живота си на Бога, и по този начин животът ви ще бъде повлиян все повече от живота на Христос.“⁵⁹

Морис Венден казва:

„Ако не сте открили важността от ежедневното предаване, това може да е голям проблем в живота ви. Мисли от планината на Благословието, стр.101, там четем следното обещание: „Ако търсим Господа и Му се предаваме всеки ден... всички роптания ще бъдат успокоени, всички трудности ще бъдат преместени, всички объркващи проблеми, които сега ви контролират ще бъдат решени.“⁶⁰

Ежедневното ни предаване на Исус е толкова важно, колкото когато за първи път сме отишли при Него и сме се предали в ръцете Му.

Морис Венден казва също: „Предаването, като ежедневна връзка с Бога, води до трайно предаване, всеки момент да зависим от Него.“⁶¹

Ние можем да сме сигурни, че правим нещата, които Исус иска от нас, когато всяка сутрин съзнателно Му се предадем, защото Той казва: „Елате при мен ...“(Мат.11:28) „... този, който дойде при мен, по никакъв начин няма да отпратя.“ (Йоан 6:37)

„Господ желае да направи велики неща за нас. Ние няма да спечелим битката собствени сили, но чрез пълно предаване на душата си на Христос. Така ще можем да вървим напред чрез Неговата сила, доверявайки се на могъщия Бог на Израел...“62

Влиянието, което Бог може да упражнява във нас, когато напълно Му се предадем е описано от Джон Уесли: „Бог може да извърши повече с един човек, който Му се е предал на 100%, отколкото с цяла армия, който са се предали на 99% на Бог.“63

Елън Уайт пише:

„Само тези, които ще стана съработници с Христос, само тези, които кажат: Господи, всичко, което имам и всичко, което съм, е Твое, ще бъдат признати като синове и дъщери на Бога.“64 „Всеки, който посвети душата си, тялото и духа си на Бога, ще получава постоянно дарение на физическа и психическа сила... Светия Дух проявява голяма сила, за да работи в сърцето и ума. Божията благодат разширява своите способности и всяко съвършенство на Божията природа помага в работата за спасяване на души... В тяхната човешка слабост, те са способни да вършат делата на Всемогъщия.“65

Толкова с темата за ежедневното предаване и ли посвещения на живота ни.

Защо трябва да молим за кръщение със Светия Дух ежедневно?

Искането да бъдем изпълнени със Светия Дух е молба към Исус да остане с нас. Защото Той живее в мен чрез Светия Дух. Но защо ежедневно?

Елън Уайт казва в Деяния на апостолите: „ За посветеният работник има прекрасна утеха в знанието, че дори и Христос по време на Своята служба тук на земята търсеше от Своя Отец ежедневно свежи доставки на нужната му благодат. ..Неговият собствен пример е гаранция, че искрена, упорита молба към Бога с вяра – вяра, която води към зависимост от Бога и безрезервно посвещение към работата Му – ще донесе нужната помощ на човек от Светия Дух в битката срещу греха.“66

Ако това е била ежедневна необходимост за Исус, то колко повече е за нас.

В 2Коринтяни 4:16 има важно твърдение: „...вътрешният човек се обновява ден след ден.“

Нашият вътрешен човек има нужда от ежедневни грижи. По какъв начин този ежедневен процес се извършва? Според Ефеняни 3:16-17,19 това се случва чрез Светия Дух: „...да ви даде, според богатствата на славата Си, да се утвърдите здрави чрез Неговия Дух във вътрешния човек, чрез вяра да се всели Христос във вашите сърца, тъй че закоравени и основани в любовта,... за да се изпълните с цялата Божия пълнота.“

В резултат на това:

- Като правило,
необходимо е да се молим всеки ден за подновяването на Светия Дух.
- В резултат на това,
Христос ще живее в нас
- Той ни дава сила
според богатството на Неговата слава за нашия вътрешен човек. Божията сила е свръхестествена.
- По този начин
Божията любов е поставена в сърцата ни.
- И това е живот
„изпълнен с Божията пълнота“. (Йоан 10:10; Кол.2:10)

Друг важен текст се намира в Ефесяни 5:18: „...бъдете изпълнени с Духа.“ Обърнете внимание, че това повече от съвет. Това е Божествена заповед. Нашият Бог очаква от нас да искаме да живеем със Светия Дух. Експерти по гръцки език казват, че този текст го казва по-точно – и аз цитирам Джонатан Магер: „Нека сами ние последователно и постоянно да се изпълваме със Светия Дух.“67

В съботно училищният ни урок се казва: „Кръщението със Светия Дух означава да бъдем напълно под влиянието на Светия Дух – да бъдем напълно изпълнени от Него. Това не е еднократно преживяване, а по-скоро нещо, което трябва да бъде постоянно повтаряно, както Павел илюстрира в Ефесяни 5:18, като набляга на гръцкия глагол „изпълни“.

Апостол Павел пише това в Ефесни 5-та глава, въпреки че той е написал следното в глава 1:13: „...в когото, след като сте повярвали, сте били запечатани със Светия Дух на обещанието“. Ефесяните очевидно са получили Светия Дух. Независимо от това, било е необходима за тях да бъдат: „утвърдени здраво чрез Неговия Дух“ и да „бъдат изпълнени със Светия Дух“ и последователно и постоянно да се преизпълват с Него. В глава 4:30 той ни предупреждава да не обиждаме Светия Дух.

Елън Уайт казва:

„За всекидневното кръщение със Светия Дух, всеки човек трябва да представя молбата си пред Бога.“⁶⁹

„За да имаме праведността на Христос, ние трябва ежедневно да се преобразяваме от влиянието на Духа, за да станем участници в божественото естество. Светия Дух е този, който ще издигне вкуса ни, ще освети сърцето и ще облагороди целия човек.“⁷⁰

Господ казва на друго място чрез нея: „Тези, които са били очаровани от Свещенното писание, като глас на Бога и желаят са следват ученията Му, трябва ежедневно да се обучават, ежедневно да получават плам и енергия, които се получават истински чрез дара на Светия Дух.“⁷¹

В допълнение тя казва: „Ние трябва да следваме Христос ден след ден. Бог не ние обещал помощ за утре.“⁷²

И на друго място: „Връзката с небето всеки момент е от съществено значение за нашия напредък. Ние може да сме получили мярка от Божия Дух, но с молитва и вяра непрекъснато трябва да търсим повече от Духа.“⁷³

Аз също намерих този невероятен цитат: „Вие се нуждаете от ежедневно кръщение с любовта, която в дните на апостолите ги направи всички единомушни.“⁷⁴

Римляни 5:5 ни показва, че Божията любов се излива в нашите сърца чрез Светия Дух. Ние намираме едно и също нещо в Ефесяни 3:17. Ежедневното кръщение със Светия Дух (изпълването със Светия Дух) е в същото време и кръщение с любовта (изпълнени с Божията любов агапе). В допълнение се казва в Галатяни 5:16, че като резултат от това, грехът с унищожен.

ВАЖНОСТТА ОТ ЛИЧНОТО БОГОСЛУЖЕНИЕ

Какво значение има личното богослужение, ако е толкова важно ежедневно да се предавам на Христос и да искам да бъда изпълнен със Светия Дух?

Ежедневното поклонение и спазването на съботата са основата за духовния живот.

Ние вече прочетохме библейски текстове и цитати. Те ни показаха, че вътрешния човек се подновява всеки ден. Това хвърля ясна светлина върху нашето ежедневно лично поклонение.

Цялата основа на богослужението в скинията беше всеизгарянето сутрин и вечер. В събота имаше допълнително всеизгаряне (Числа28:4,10). Какво значение е имало всеизгарянето?

„Всеизгарянето представлява пълното предаване на грешника на Господа. Тук човек не оставаше нищо за себе си, но всичко предаваше на Бог.“⁷⁵

„Часовете, в които беше случваше сутришната и вечерната жертва се считаха за свещени, и трябваше да се спазват като време за служба пред Бога от целия Еврейски народ... В този обичай, християните имат един пример със сутришната и вечерната молитва. Докато Бог осъжда сухото спазване на церемонии, без дух на поклонение, Той гледа с голямо удоволствие към онези, които Го обичат и Му се покланят всяка сутрин и вечер, за да поискат прошка за греховете си и да представят своите молби за благословение.“⁷⁶

Забелязвате ли, че ежедневното богослужение е свързано със съботата, като основа за нашия духовен живот? В допълнение, става ли по-ясно, че то има нещо общо с ежедневното предаване на Исус Христос, който е поканен чрез Светия Дух да живее в

нас?

Направили ли сте най-важният духовен принцип свой собствен: да давате приоритет на Бог във всичко, всеки ден? Исус казва в Планинската проповед: „Но първо търсете Божието царство и Неговата правда и всичко това ще ви се прибави.“ Матей6:33
Божието царство е, когато имаме Христос в сърцето си. Ето защо ние трябва ежедневно да се предаваме и всекидневно да молим за Светия Дух в нашето време за богослужение. Решителния момент е, когато застанем пред Бог: Имахме ли спасителната лична връзка с Христос и пребъдвахме ли с Него? (виж Йоан 15:1-17), Не копнеете ли за повече – за по-голямо удовлетворение от вашата вяра?

Този който прекарва малко или никакво време с Бог, вероятно получава сили само от един или два пъти седмично богослужение. Това е все едно да ядете веднъж или два пъти седмично. За да направим сравнение: Не би ли било абсурдно да се храним само веднъж седмично? Не означава ли това, че християнин не отделящ време за богослужение е плътски?

„За да можем да получим праведността на Христос, ние трябва ежедневно да бъдем трансформирани от влиянието на Светия Дух, за да имаме дял с божествената природа.“

Това също така означава, че ако остане в това си състояние, той няма да бъде спасен.

Когато сме плътски християни, поклонението пред Бога като задължение. Когато сме духовни, поклонението става все повече като необходимост.

Преди години прочетох една книжка от Джим Вайс: Бях Гангстер. Той беше престъпник, който се е покаял и обърнал към Бога. Той чистосърдечно признал греховете си – например лъжи, кражби и т.н. Той преживял огромна божествена намеса. Това ме впечатли. Казах си: аз се справям добре в почти всичко, но не разполагам с такава опитност по този начин. Тогава се помолих на Господа: „Отче, който си на небесата, аз също искам да призная всичките си съзнателни грехове, и тези, които ти ще ми покажеш. Освен това, ще ставам с час по-рано сутрин , за да чета библията и да се моля. Искам да видя дали Ти също ще се намесиш в живота ми.“

Слава да Бога! Той се намеси в живота ми. От тогава, сутришното ми поклонение заедно със съботата , се превърнаха в основа на живота ми с Бога.

„Чрез ежедневно предаване и изпълване със Светия Дух, животът ни ще бъде променен благоприятно. Това се случва във нашето лично време за поклонение.“

ПОКЛОНЕНИЕ В ДУХ И ИСТИНА

Нека помислим върху предмета на поклонението. В Божието последна заповед към човека, става въпрос за поклонение пред творец, в контраст с поклонението към звяра.(Римляни 14:6-12) Външният знак на поклонение, е съботата (поклонение към създателя). Вътрешната нагласа за поклонение е показана в Йоан 4:23-24: „Но иде час и сега е, когато истинските поклонници ще се покланят на Отца с дух и истина; защото такива иска Отец да бъдат поклонниците Му. Бог и дух, и тия който Му се покланят, трябва с дух и истина да се покланят.“

За да се покланят с дух, със сигурност означава да се покланят съзнателно, но и да бъдат изпълнени със Светия Дух. За да покланят в истина означава да живеем напълно отдадени на Исус, който е истината, като човек. Той казва: „Аз съм истината.“ (Йоан 14:6) И това означава, чрез пребъждане в Христос да живеем според Божието Слово, защото Той казва: „Твоето слово е истина“(Йоан 17:17) и Псалм 119:142 казва: „Твоят закон е истина.“ Ако нямаме реално поклонение сега, не сме ли в голяма опасност да паднем в критичен момент? Това е голям проблем за всички плътски християни.

Мисля, че всички ние искаме да постигнем напредък с Божията помощ и да израстваме в познание. Може да се окаже обаче, че погрешно убеждение да стане пречка за някои да се движат напред.

КРЪЩЕНИЕТО И СВЕТИЯ ДУХ

Някои хора смятат, че са изпълнени със Светия Дух, защото са се кръстили, и че всичко е наред и не е нужно повече да правят нищо. Дуайт Муди коментира така: „Мнозина смятат, че тъй като са били веднъж изпълнени с Духа, те си остават напълнени завинаги. О приятели, ние сме порести съдове, необходимо е за нас да останем постоянно под чешмата, за да бъдем пълни.“⁷⁷

Джоузеф Вагунер казва:

„Във всички случаи, когато кръщението се счита за доказателство за дра на Светия Дух, покаяният се грешник е приспан в плътско християнство. Той се уповава единствено на кръщението си в знак на Божията благодат. Кръщението, а не Светия Дух, ще бъде неговата опитност.“⁷⁸

Кръщението е наистина важно решение; то кореспондира с Божията воля. Но ние не трябва да гледаме на нещо в миналото като доказателство, че сме изпълнени със Светия дух. Вместо това, ние трябва да ги усещаме присъствието на Светия Дух сега.

Някои хора приемат дара на Светия Дух дори още преди да се кръстят – например Корнилий и неговото домакинство, или Павел. Друго са го получили след като са се кръстили – например самаряните или дванадесетте мъже в Ефес. Но е едно и също, дали човек ще получи Духа преди или след кръщението си; това, което е важно е дали ние получаваме Духа и дали е Той е в нашите сърца сега. Важно е това, което се случва сега, а не нещо, случило се в миналото.

Искам да ви напомня отново: Ние получаваме нашия физически живот при раждането си. Той се поддържа чрез хранене, пиене на вода, упражнения, сън и др., иначе няма да оцелеем дълго. Същият закон важи и са нашия духовен живот. Ние получаваме нов живот чрез Светия Дух, а именно, когато напълно предадем живота си на Христос. Нашият духовен живот се поддържа от Светия Дух, молитва, Божието Слово и др. Елън Уайт казва: „естественият живот е запазен всеки ден от Божията сила; не чрез пряко чудо, но чрез използването на благословения в рамките на нашите възможности. Така, че духовният ни живот се поддържа чрез употребата на тези неща, които Провидението ние е предоставило.“⁷⁹

Нито физическия, нито духовния ни живот остава автоматично в нас. Необходимо е да използваме средствата, които Бог ни е предоставил.

Това означава: когато сме новородени отново, Светия Дух ни е даден, за да остане. Но за да може Той да остане, ние трябва ежедневно да използваме средствата, които Бог ни е предоставил. Какъв ще бъде резултатът, ако не ги използваме? Светия Дух е най-важния от всички средства. В допълнение, молитвата е много важна, да сме свързани с Бога и Неговото Слово, които участват в поклонението, както и други неща.

Мисля, че можем да се съгласим, че е необходимо да се грижим и за вътрешния човек. Ако не го правим, ще изпитаме голямо съжаление към последиците. Ние не можем нито да се храним предварително, нито да се запасим със Светия Дух. „Бог не подарява помощ за утре.“⁸⁰ Мисля, че е наистина ясно, че ежедневното предаване на Исус е необходимо и ежедневно трябва да каним Светия Дух в нас. И двете неща ни служат в същата цел – те са две страни на една монета; да имаме интимна връзка с Исус. Аз предавам себе си на Него и моля Светия Дух, като Го каня в моето сърце. Други библейски стихове 1 Йоаново 3:24 (виж също Йоан 14:17,23) ни показват, че Исус живее в нас чрез Светия Дух. „И чрез това знаем, че Той пребъдва в нас, по Духа, Когато Той е дал на нас.“

ЕФЕКТАТ ОТ СВЕТИЯ ДУХ

Когато Светият Дух е в мен, тогава Той постига това, което Христос постигна. Римляни 8:2 ни казва: „Защото законът на животворящия Дух в Христос Исус ме освободи от закона на греха и смъртта“. Можем да обясним „закона на Духа“, като начин, по който Светия Дух работи в нашите сърца, когато се предадем напълно на Бога. Само Светия Дух може да изпълни в мен това, което Христос постигна. Елън Уайт обяснява това: „Светия Дух се дава като възстановително средства, и без Него, жертвата на Христос няма никак да ни ползва... Духът е Този, който даваше сила на Изкупителя на Света. Духът е, който прави сърцето чисто. Чрез Духа, вярващият става участник в Божественото

естество. ...Божията сила очаква нашето търсене и приемане.“81

Томас Дейвис описва този процес така: „ Това означава, че дори ефективността на Христовата служба за хората зависи от Светия Дух. Без Него, всичко което Христос направи на Земята – Гетсиманската градина, на кръста, възкресението и службата в небесното Светилище – би била неуспешно. Резултатът от работата на Христос не би бил по-успешен от тази на някой от големите религиозни и етични лидери в миналото. Но въпреки, че Христос е много повече от тях, Той не би могъл да спаси човечеството само чрез Своя пример и учения. За да се променят хората е необходимо да се работи вътре в тях. Тази работа се извършва от Светия Дух, който е изпратен до Сърцата на хората, за който Христос беше направил възможно това.“82

Не е ли само това достатъчна причина да искаме да бъдем изпълнени със Светия Дух? „Когато Божият Дух завладее сърцето, Той обновява живота. Грешните мисли са отстранени, злите дела са победени, любов, смирение и мир заемат мястото на гнева, завистта и кавгите. Радостта заема мястото на тъгата и лицето започва да излъчва небесна светлина.“83

Има много положителни резултати от изпълнения живот със Светия Дух, но има и голяма загуба, ако живеем без Него. Разликата между живот изпълнен с Духа и без Него, ще бъде разгледана в детайли в глава 4.

АЗ ИСПЪЛНЕН ЛИ СЪМ СЪС СВЕТИЯ ДУХ?

Моля задайте си следващите въпроси относно това, дали сте изпълнени със Светия Дух:

- Има ли забележима разлика в живота ми от Светия Дух? Например, Той направил ли е Христос реален и велик за вас? (Йоан 15:16)

- Желая ли се науча да чувам и разбирам гласа на Светия Дух? Може ли Той да ме води в малките и големи решения в моя живот? (Римляни 8:14)

- Появила ли се е нова любов вътре в мен към моя ближен? Изпитвам ли състрадание и дълбока загриженост към хора, които не бих избрал за свои приятели? (Галатяни 5:22, Яков 2:8,9)

- Усещам ли помощта на Светия Дух във всекидневната си работа с хората? Дава ли ми правилните думи, за да достигна до сърцето на човек, който има притеснения и грижи?

- Светия Дух дава ли ми сили да споделям Христос и да водя другите при Него?

- Усещам ли Неговата помощ в молитвения си живот?

Когато мислим върху тези въпроси, разбираме голямата си нужда от това Светия Дух да живее вътре в нас, да Го опознаем по-добре и да Го обичаме повече.

Брат написа: Баща ми и аз се помирихме. След като прочетох книгата „Стъпки към лично израстване“ и „40 дни“, имах прекрасното преживяване да бъда изпълнен със Светия Дух. Беше особено вълнуващо за мен да изпитам как Светия Дух работи във всяка област на живота ми.

ПОМИРЕНИЕ МЕЖДУ БАЩА И СИН

Моите отношения с баща ми винаги са били сложни. Моето желание през детските и младежките си години винаги е била да имам по-добра връзка с баща си. Но ставаше все по-лошо. Минаха шест-седем години. Бог запълни празнотата в моето сърце. Четяхме и се молехме за Светия Дух заедно със съпругата ми, да преживеем специална опитност с Бога. Молихме се специално за нашето семейство и да моя баща. През това време, аз

получих нова сила да обичам моя баща. Можех да му простя за всичко, което ние раздалечавало през детските ми години. Сега, аз и баща ми сме отново приятели. Той започна да става по-духовен, а аз да споделям на хората за вярата си в Бог. Сега, две гони по-късно, връзката ми с баща ми е все по-добра. Благодаря на Бога за тази опитност. Преди се чувствах толкова безсилен и самотен. Но откакто започнах ежедневно да се моля з Светия Дух, аз се чувствам прероден и се радвам на нова връзка с Бога.

Молитва: Господи Исусе, благодаря ти, че ти желаеш да живееш в мен чрез Светия Дух. Благодаря ти, че чрез ежедневно предаване моята вяра и любов се засилват. Господи, помогни ми да опозная Светия Дух и работата, която Той извършва по-добре. Желая да разбера волята ти за моя живот, моето семейство, моята църква и как можем да имаме увереността, че можем да получим Светия Дух, ако ежедневно се молим да Го получим. Благодаря ти за това. Амин.

ДОПЪЛНЕНИЕ КЪМ ЕФЕСЯНИ 5:18 – „Бъдете изпълнени с Духа!“

Може да видим в английския текст в Ефесяни 5:18, че това поръчение е в императив. Освен това, тази заповед е отправена към всички. Наш дълг е да желаем и да търсим да бъдем изпълнени със Светия Дух. В гръцкият оригинален текст е казано дори по-ясно. Джонатан Магер коментира: „В Новия Завет има само един пасаж, който говори директно върху това да бъдем изпълнени със Светия Дух; „Бъдете изпълнени с Духа.“ В Деяния на апостолите виждаме, че Светия Дух е дар, който е използван по специален начин в специални ситуации. Въпреки това, Павел заповядва да бъдем изпълнени с Духа, което е различно по-горните ситуации и се отнася за ежедневния живот на Христовите последователи. Тази кратка, но много важна заповед се състои от четири аспекта.

1. Глаголът „запълни“ се използва в императивна форма. Павел не го казва като препоръка и като съвет. Не прави и предположение, което човек може да приеме или отхвърли. Той го заповядва като апостол. Ако човек е изпълнен със Светия Дух, той до голяма степен зависи от него. На християните им е заповядано да бъдат изпълнени с Духа. Това е нашата отговорност като хора.

2. Глаголът е използван в множествено число. Заповедта не е отправена към един човек в църквата, който има специални задължения. Да бъдеш изпълнен със Светия Дух не е привилегия само на някои избрани хора. Призивът е към всички. Няма изключения. Според Павел, всички християни те нормално да бъдат изпълнени с Духа.

3. Глаголът е казан в пасив. Не се казва „изпълнете себе си с Духа“, а „бъдете изпълнени с Духа“! Това е специална работа на Светия Дух. В това се корени Неговият суверенитет. Но човек трябва да създаде условията, за да може Светия Дух да преизпълни сърцето. Без неговата активна воля, Духа не може да работи в него.

4. На гръцки, глаголът е в императив и в сегашно време. Това означава състояние, което се извършва многократно, а не състояние извършено само един път. Имайки предвид това разбираме, че изпълването с Духа не е еднократно преживяване, а по-скоро повтарящ се процес. Християнинът не е като съд, напълнен еднократно, но трябва постоянно да се презарежда. Казано е много ясно: „Нека бъдем многократно и постоянно изпълвани наново с Духа.“

Да бъдем изпълнени с Духа при кръщението си (доказателство за кръщение с вода и Дух и пълно предаване), може да бъде изгубен, ако не се преизпълваме с Него на ново. Ако е изгубен, Той може да бъде получен наново. Нужно е да се преизпълваме с Духа, за да

може Той да вземе всички области на нашия живот, за да не станем немощни. Да се преизпълване с Духа не означава, че ние притежаване все повече и повече от Него, а че Той притежава повече от нас. Затова Павел заповядва на вярващите да бъдат изпълнени с Духа. Това е нормалното състояние на един Християнин. Едно кръщение, но много „преизпълвания“.⁸⁵

Сам Господ е дал заповедта: „Бъдете многократно и постоянно изпълвани наново с Духа.

Четвърта глава - Какво да очакваме?

Какво е предимството на животът, изпълнен със Святия Дух? Какво губим, когато не се молим за Святия Дух?

Сравнение между плътско и духовно християнство

Вече изброихме от части последствията от плътското християнство за отделната личност.

Някои от тези последствия се изразяват по следните начини:

- Човекът не може да се спаси в това състояние. (Римляни 8:6-8; Откровение 3:16)
- Божията любов- любовта *agape*- липсва (Римляни 5:5; Галатяни 5:22); човекът е напълно зависим от човешка любов; все още угажда на плътските страсти (Галатяни 5:16)
- Човекът не е подкрепен със сила от Святия Дух. (Ефисяни 3:16-17)
- Христос не живее в него. (1 Йоан. 3:24)
- Той не е получил сила да свидетелства за Христос. (Деяния 1:8)
- Действа по човешки (1 Коринтяни 3:3), което лесно води до съревнование и напрежение
- По принцип такъв човек трудно приема поука
- Молитвеният му живот е незадоволителен
- Такъв човек има зъб на хората – може да прощава само по човешки

Понякога плътският християнин действа като естествения човек. Павел казва: „не сте ли плътски, и не постъпвате ли по човешки” (1 Коринтяни 3:3). Друг път действията му са като на духовния човек, въпреки че живее със собствената си сила и способности.

Духовният християнин преживява Божията пълнота:

"Да ви даде, според богатството на славата Си, да се утвърдите здраво чрез Неговия Дух във вътрешния човек, чрез вяра да се всели Христос във вашите сърца, тъй че закоренени и основани в любовта да бъдете силни да разберете заедно с всичките светии, що е широчината и дължината, височината и дълбочината, и да познаете Христовата любов, която никое знание не може да обгърне, за да се изпълните в цялата Божия пълнота. А на Този, Който, според действащата в нас сила, може да направи несравнено повече, отколкото искаме или мислим, на Него да бъде слава в църквата и в Христа Исуса във всичките родове от века до века. Амин." Ефисяни 3:16-21

ПОСЛЕДИЦИ ОТ ПЛЪТСКОТО ХРИСТИЯНСТВО

Съжалявам за начина, по който семейството ми и църквите, в съм работил като пастор, са страдали, затова че не съм имал Святия Дух. Вярно е, че не можем да доведем човек по-далеч от мястото, до което ние самите сме достигнали. Също трябва да осъзнаем, че когато отделната личност няма Святия Дух, във семейството или църквата резултатът се събира или умножава.

Деца и младежи

Плътското християнство е благодатна почва за либерален християнски живот. С добри

намерения и от незнание хората се опитват да правят това, което не могат да правят и след това търсят изход. Дали това не е причината, да губим толкова много от младежите си? Дали поради незнание или други причини не сме били пример за плътско Християнство за децата и младежите си? Дали в резултат на това не са станали плътски християни, които от тук нататък трябва да се борят с разочарование? Това ли е причината толкова много хора да не са вече така сериозни, да не идват на църква или да напуснат църквата?

Неотдавна възрастен брат каза следното в църквата си: „Има причина за проблемите, които срещу които ние и младежите ни се изправят: старото поколение сме се провалили в това да разберем работата на Святия Дух и да се изпълним с Него.“ 86

Ще припомня още веднъж за последствията от хладкостта (или непълното предаване на Христос): “Половинчатите християни са по-лоши от невярващите, защото измамните им думи и неуклончивата им позиция заблуждават мнозина. Невярващият се показва такъв, какъвто е. Хладкият християнин не е нито добър светски човек, нито добър християнин, но заблуждава и двете групи хора. Сатана го използва за дело, което никой друг не може да прави.”87

Обаче живеейки като духовни хора, ние можем да покажем на децата си как да получат помощ от Бог. Елън Уайт казва нещо наистина невероятно:

“Учете децата си, че всекидневното кръщение със Святия Дух е привилегия. Бъдете помощна ръка на Христос, изпълняваща Неговите цели. Чрез молитва можете да получите опит, който ще направи ви направи свършено успешни, когато служите на децата си.” 88

Ние научихме синовете си да се молят. Но научихме ли ги, да се молят за Святия Дух всеки ден? А самите ние не знаехме ли това? Тогава съпругата ми и аз не знаехме. Благодарен съм, че Бог ни е простил за времето, в което няхахме знание. Но колко много загубихме като следствие от това?

Колко чудесни деца ще имат духовните родители, когато се посвещават всеки ден на Исус и се молят за Святия Дух.

Атмосфера – Божествена любов или просто любезност един към друг?

Каква е разликата в атмосферата в семейства и църкви с плътски и с духовни християни, ако Божията сила за дисциплиниран живот и Божията любов са там, или липсват и грехът все още владее.

Консервативните плътски християни са склонни да критикуват. Това не е добро. Въпреки че трябва да говори за Божиите директиви, трябва да осъзнаем, че съществена промяна ще настъпи само когато промяната идва от вътре.

Либералните [християни] са склонни да не взимат нещата на сериозно и да се адаптират към светски методи. Бог не може да благослови и това.

Джоузеф Кидър разкрива общото състояние на църквата днес: „Летаргия, повърхностност, светскост, липса на щедрост, служители изгарят от твърде много работа, тинейджъри излизат от църквата, слаба самодисциплина, планове без каквато и да била реална основа или резултати, а постоянна липса на силни и посветени хора.” 89

Причината за проблема ни е, че нямаме връзка с Исус (Йоан 15:1-5) и се доверяваме твърде много на човешки усилия (Захария 4:6). Кидър също вижда като решение живот изпълнен със Святия Дух (Деяния 1:8).

Исус ни даде нова заповед:

„Нова заповед ви давам, да се любите един другия; както Аз ви възлюбих, така и вие да се

любите един другото. По това ще познаят всички, че сте Мои ученици, ако имате любов помежду си.“

Да обичаме като Исус означава да обичаме с божествена любов (агапе). Можем да направим това, само когато сме изпълнени със Святия Дух.

“Върховна любов към Бог и не себелюбива любов един към друг – това е най-добрият подарък, който небесния ни Баща може да ни даде. Тази любов не е импулс. Но небесен принцип, постоянна сила. Неосветеното сърце [сърцето на всеки, който не е изпълнен със Святия Дух] не може да произведе тази любов. Тя може да се намери само в сърцето, в което царува Исус.” 90

Мисля, че има разлика между това да бъдем „само“ любезни един към друг и да надхвърлим това и да обичаме с Божията любов. Елън Уайт ни помага да разберем това:

“Деветдесет и девет от сто от тревогите, които вгорчават живота, биват спестени, когато облечем украсението *кротък и тих дух*.” 91

В 1 Солунци 4:3-8 Божието слово ни посочва нещо за съпругеския живот. Над всичко останало тези стихове говорят за живот на освещение и благоприличие в брака. Този живот е в контраст със страстната похот на езичниците. След като *живот на посвещение* е спомент три пъти, както и това да имаме Святия Дух, осъзнаваме, че Святият Дух може и трябва да промени също и съпругеските ни взаимоотношения. Предназначението, което Бог има за брака, е да ни донесе голяма радост и задоволство. Това не ли ни показва, че Бог желае да ни помогне да се справяме с любеща нежност, вместо с похот?

Исус се молеше за учениците си- да бъдат единни: “да бъдат всички едно; както Ти, Отче, си в Мене и аз в Тебе, тъй и те да бъдат в нас, за да повярва светът, че Ти си Ме пратил.” (Йоан 17: 21)

Уилям Г. Джонсън казва: “Много адвентисти все още трябва да разберат, какво означава да бъдем едно с Христос. В миналото не сме наблегнали на това достатъчно.” 92

“Когато Божият народ е единен в Духа, фарисеизъмът и самодоволството, които бяха грехът на юдейската нация, ще бъдат изкоренени от всички сърца.”

Христос е в нас, когато сме изпълнени със Святия Дух. Бог отговаря на молитвите на духовния християнин. Елън Уайт казва: “Когато Божият народ са единни в Духа, фарисеизъмът и самодоволството, които бяха грехът на юдейската нация, ще бъдат изкоренени от всички сърца... Бог ще изяви мистерията, която е била скрита през вековете. Той ще разкрие „богатството на славата на тая тайна, сиреч, Христос между вас, надеждата на славата” (Колосяни 1:27).” 93

Наставление с цел корекция

Ще има ли ефект от наставления с цел корекция, ако липсват, или се дават без Божията любов? Какви решения ще бъдат взети от църква, в която повечето християни са плътски, или пасторът е плътски? Поглеждайки назад през годините към работата ми като пастор, забелязвам че духовните членове във църквата помагат на отстъпили членове да се върнат към здрав разум. Наставленията са изпълнили целта си и доказателството за това е, че отстъпилия преживява покаяние и изповед. Понякога плътските християни наказват чрез своите наставления или злоупотребяват с тях, за да упражнят власт (Матей 18:15-17; 1 Коринтяни 3:1-4; 2 Коринтяни 10:3; Яков 19).

БОЖИЕТО ПРОРОЧЕСТВО ЗА ПОСЛЕДНИТЕ ДНИ

Бог има навика да разкрива важни развития чрез пророците си (Амос 3:7). Така Той дава важни пророчески вести за последните дни чрез Елън Уайт. Тъй като много неща биха били различни днес, отколкото някога, Бог е видял, че е важно и нужно да предвиди допълнителна, приложима информация. Днес наричаме това „ъпдейт“. Според Елън Уайт тези вести са

уместни докато Исус дойде отново. Тъй като съветите и включват промени в начина на живот, укори и предупреждения, те намират по-добра почва в духовния човек, отколкото в плътския. (Но това, че някой взима на сериозно тези наставления не е доказателство, че е духовен.) Би било мъдро да размислим за думите във Второзаконие 18:19: “А който не послуша думите Ми, които той (пророкът) ще говори в Мое Име, Аз ще искам ответ от него.”

Това показва ясно, че вестта от истински пророк няма толкова общо със самия човек, но с Бог. Как можем да знаем, дали някой е истински пророк? Божието слово ни дава пет изпитни точки.

Истинският пророк трябва да отговаря на тези пет основни характеристики.

1. Животът им – “По плодовете им ще ги познаете” Матей 7:15-20
2. Изпълнени пророчества: Второзаконие 18:21-22 (с изключение на условни пророчества – например Йона)
3. Призовават хората, да бъдат верни на Бог (Божието слово) - Второзаконие 13:1-5;
4. Приема, че Исус е бил истински човек и истински Бог - 1 Йоаново 4:1-3;
5. В хармония са с Библейските доктрини - Йоан 17:17;

Всички Божии заповеди, включително съветите, които ни дава чрез пророците, са за наше добро - те са изключително ценни. Следователно духовните хора могат да се подчинят със сила от Бог и с радост знаейки, че това ще им донесе успех. “...Вярвайте в Господа вашия Бог, и ще се утвърдите; вярвайте пророците Му, и ще имате добър успех.” (2 Летописи 20:20)

Във съботно училищния ни урок се казва следното за връзката между живот със Святия Дух и думите на истински пророк: „Който не приема думите на пророк, затваря себе си за наставленията от Святия Дух. Резултатът днес не е различен от резултата за Израелтяние – липса на връзка с Бог и уязвимост към негативни влияния.”⁹⁴

Важно е да търсим добри решения и методи за задълженията ни в църквата, както и за извършване на мисионска работа. Това е въпрос на планове и стратегии. Целта е укрепване на църквата и печелене на повече души.

Кръстен съм от 65 години и съм служил 43. До сега сме развивали много програми и методи. Бяхме много усърдни. Във връзка с това си мисля за думите на Дуайт Нелсън по време на генералната конференция през 2005.

“Църквата ни изчерпателно е развила възхитителни планове и програми, но ако не признаем духовния банкрут [липса на Святия Дух], който е обхванал толкова много от нас- служители и лидери, никога няма да излезем от формализма, в който се намираме.”⁹⁵

В същия дух Денис Смит казва следното:

„Нямам нищо против планове, програми и методи. Но се страхувам, че често зависим от тези неща и очакваме те да задвижат напред Божието дело. Чудесни говорители, прекрасни християнски концерти и сателитни излъчвания няма да завършат Божието дело. Божият Дух ще завърши делото – Божият Дух, който говори и служи чрез изпълнени с Духа мъже и жени.”⁹⁶

КРЪЩЕНИЕ / ПЕЧЕЛЕНЕ НА ДУШИ

Библията ни показва, че Святият Дух е решаваща предпоставка за печелене на хора за Христос (виж книгата Деяния). В Германия от една страна имаме растящи църкви и от друга- църкви в застои или смаляващи се. На световно ниво броя членове в църквата ни е нараснал двадесетократно в последните 60 години. Определено можем да посочим много причини за ситуацията в Германия днес. Но едно нещо ми е ясно: основната причина и липсата на Святия Дух. Естествено този проблем поглъща вниманието ни. Развиваме и адаптираме много планове и програми. Виждаме, че резултатът от липсата на Святия Дух при тези

големи усилия е загуба на средства и време във ненужни или неуспешни методи. Два цитата от Елън Уайт илюстрират тази ситуация:

“Господ не действа да доведе много души при истината заради църковните членове, които никога не са били обърнати или заради тези, които са били обърнати веднъж, но са отстъпили. Какво влияние биха имали тези неосветени членове [плътски Християни] на новообърнатите?” 97

“Ако се смирим пред Бог, ако сме любезни и учтиви, добри и състрадателни, там, където сега има един обърнат към истината, щеше да има сто.” 98

От друга страна се кръщават хора, които не са достатъчно подготвени. Е. Г. Уайт казва:

“Днес в света новородението е рядко преживяване. Това е причината да има толкова много затруднения в църквите. Много, наистина много, които приемат името на Христос са неосветени и несвяти. Те са се кръстили, но по-скоро са били погребани живи. Аз-ът не е умрял и те не са били възкресени в нов живот в Христос.” 99

Това е написано през 1897. Каква е ситуацията днес? Проблемът е: който не е новороден, не е изпълнен със Святия Дух. Исус каза: “...ако се не роди някой от вода и Дух, не може да влезе в Божието царство” (Йоан 3:5). Не е ли истина, че Святият Дух липсва във всяка сфера?

СВЯТИЯТ ДУХ И ПРОПОВЯДВАНЕТО

Бог ни казва следното за значението на Святия Дух и проповядването: “Проповядването на словото не ще бъде от полза без постоянната помощ на Святия Дух. Той е единствения ефикасен учител на божествената истина. Само когато истината е поднесена на сърцето чрез Святия Дух, тя ще оживи съвеста и ще преобрази живота. Някой може да бъде способен да обясни Божието слово, може да е запознат със заповедите и обещанията; но ако Святия Дух не поднесе истината до сърцето, нито една душа няма да падне на скалата и да бъде смазана. Без значение какво е образованието и колко големи са привилегиите- те не могат да направят човек канал на светлина без сътрудничеството на Божия Дух.” 100

Проповядването не е само във формата на проповеди, но също лекции, Библейски курсове и малки групи (или буквално: групи, в които хората се грижат един за друг).

Ранди Максвел казва:

“Истината е, че умираме от жажда за връзка със живия Бог!” 101

Дали липсата на Святия Дух не е също причината за страх? Възможно ли е Емилио Кнехтле да е прав казвайки: „Защо не успяваме да обърнем с главата надолу този покварен свят? Има нещо объркано в убежденията ни. Страхуваме се от конфликти, спорове, страхуваме се от трудности, страхуваме се, че ще изгубим работата си, репутацията си или живота си. Затова си мълчим и се крием. Страхуваме се да прогласим евангелието на света по любящ, и все пак мощен начин.” 102

Решението на този проблем се намира в Деяния 4:31: “И като се помолиха, потресе се мястото, гдето бяха събрани; и всички се изпълниха със Светия Дух, и с дързост говореха Божието слово.”

СВЯТИЯТ ДУХ И ЛИТЕРАТУРАТА НИ

Следното се казва за литературата ни: “Ако Божието спасение е с този, който пише за вестника, същия Дух ще бъде почувстван и от читателя. Ангелите одобряват текст, написан с Божия Дух и впечатляват със същото читателите. Но те чувстват липсата в текст написан тогава, когато писателят не живее напълно за Божия слава и не Му е предаден напълно. Те се отвръщат и не впечатляват читателя с такава литература, защото Бог и Духа Му не са в нея. Думите са добри, но им липсва топлото влияние на Духа на Бог.” 103

Искам да подчертая още веднъж: Естествено не всичко, което сме направили е погрешно. В

никакъв случай. До този момент сме развили добри и много добри неща; Бог определено е благословил човешките ни усилия до колкото е възможно. Но въпросът е: дали гледаме на тези задължения като духовни или като плътски християни? Едно е сигурно: когато се борим да намерим разрешения на плътска основа, ние ще загубим много време; ще се занимаваме с много безсмислени задачи.

СВЯТИЯТ ДУХ: НЯМА КЪСЕН ДЪЖД БЕЗ РАНЕН ДЪЖД

“Късният дъжд, изпълването със Святия Дух, ни носи нужната духовна зрялост, която е необходима, за да може да получим помощта на късния дъжд.” 104

“Късният дъжд, узряването на земната жътва, представлява духовната милост, която подготвя църквата за идването на Човешкия Син. Но без ранния дъжд няма да има живот; зеленият стрък няма да покълне. Ако ранния дъжд не свърши работата си, късният дъжд не може да направи семето да порасне.” 105

СВЯТИЯТ ДУХ И БИБЛЕЙСКОТО ОСВЕЩЕНИЕ

“Това дело (библейското осветение) може да бъде завършено само чрез вяра в Христос, чрез силата на живеещия в нас Божи Дух.” 106

ВЕЛИКО МИСИОНСКО ДЕЛО БЕЗ СВЯТИЯ ДУХ?

Възможно ли е големи институции, успешни евангелизации и силни мисионски стратегии да бъдат развити без Святия Дух? Андрю Мъри, известният мисионер на Южна Африка, знаел, че този сценарий е много възможен и наистина реалност в по-голямата част от Християнството, когато пише: “Мога да проповядвам, пиша, мисля или размишлявам и да се наслаждавам занимавайки се със неща в Божиата книга и Божието царство; и все пак силата на Святия Дух може да липсва значимо. Страхувам се, че ако вземем проповядването в Христовата църква и попитаме защо, уви, има толкова малко сила за обръщане в проповядването на Словото, толкова много работа и често толкова малко успех за вечността, защо Словото има толкова малко сила да изгради вярващите в святост и посвещение-отговорът ще дойде: проблемът е липсата на силата на Святия Дух. И защо това е така? Единствената възможна причина е плътта [Галатяни 3:3] и фактът, че човешката енергия е взела мястото, което Святия Дух трябва да заеме.” 107

СВЯТИЯТ ДУХ И ЗДРАВЕТО

“И тъй, моля ви, братя, поради Божиите милости, да представите телата си в жертва жива, света, благоугодна на Бога, [като] ваше духовно служение.” Римляни 12:1

“ Не знаете ли, че сте храм на Бога, и [че] Божият Дух живее във вас? Ако някой развали Божия храм, него Бог ще развали; защото Божият храм е свет, който [храм] сте вие.” 1 Коринтяни 3:16-17

“Или не знаете, че вашето тяло е храм на Светия Дух, който е във вас, когото имате от Бога? И вие не сте свои си, защото сте били с цена купени; затова прославете Бога с телата си, [и с душите си, които са Божии]” 1 Коринтяни 6:19-20 (виж също: Изход 15:26).

Хората изпълнени със Святия Дух са Божия храм. Понякога замисляли ли сте се какви заключения можете да направите за живота си? Божието обиталище е храм. Бог каза на Моисей “ И да Ми направят светилище, за да обитавам между тях.” Изход 25:8

Ако вземем тези думи на сериозно, тогава грижата за здравето и стила ни на живот ще станат съзнателна част от ученичеството. Тялото ни принадлежи на Бог. Искаш ли да се отнасяш внимателно със Божиата собственост? Да, ние искаме да бъдем внимателни с телата си и да се грижим за тях според Божиите наставления! Това изисква определена дисциплина. Обикновено човек изпълнен със Святия Дух може и ще осъществи тази дисциплина с радост. Наградата е по-добро здраве за тялото, духа и душата. Този, който не е изпълнен със Святия Дух, ще се бори и ще страда поради пречки. Бог очаква да поддържаме тялото и духа си във

възможно най-добро състояние за Негова слава, за службата ни към него и за наша радост. В това отношение няма заместител на това, да бъдем изпълнени със Святия Дух. Когато Исус живее в нас чрез Святия Дух, тогава Той е също „Господ, Който те изцелявам“ (Изход 15:26). Изцелението е най-доброто за човека, както и за Божията слава. Това може да повдигне въпроса: Дали Божествения Доктор лекува всеки?

“Възрастна жена от Камбоджа пристигнала като бежанка мисионска болница в бежански лагер в Тайланд. Тя била облечена като Будистка монахиня. Помолила да бъде излекувана от доктор Исус. Така хората там и казали за Исус. Тя Му се доверила и тяло и душа били излекувани. Когато се върнала в Камбоджа, тя довела 37 души при Христос.” 108

Когато верния цар Езекия бил болен, Господ му изпратил вест: “Ето аз ще те изцеля” (4 Царе 20:1-11). Но защо Бог не го изцели с дума, а му каза да направи лапа със смокини? Възможно ли е Бог да очаква да му сътрудничим чрез природни лечебни средства или промяна в диетата ни, физически упражнения, почивка и т.н.? Защо Бог не излекува Павел и го остави с „трън в плътта“? Самия Павел казва: “...за да се не превъзнасям поради премногото откровения” (2 Коринтяни 12:7-10). Обаче Е. Г. Уайт ни казва: „Влиянието на Божия Дух е най-доброто лекарство, което болни мъже и жени могат да получат. Небето е само здраве; и колкото повече осъзнаваме небесните влияния. Толкова по-сигурно ще бъде възстановяването на вярващия боледуващ.” 109

Не е ли забележително и значително, какво казва един бизнесмен? Той споделя, как всички семинари не са му помогнали. Но откакто започнал да се моли всекидневно за Святия Дух, стилът му на живот се променил напълно- започнал да живее здравословно и станал вегетарианец. 110 Това не показва ли, че изпълването със Святия Дух може да ни мотивира и да ни даде сила да приемем здравословен стил на живот, както и да ни направи щастливи.

Сестра разказва преживяването си: Бог промени живота ми напълно в един момент чрез пълното ми предаване на Исус. На следващата сутрин след молитвата ми на предаване отидох в кухнята, застанах пред машината за кафе, поклатих глава и си казах: „Не, вече не пия кафе.“ В миналото ми това би било немислимо. Когато се бях опитвала да спра да пия кафе, имах ужасни главоболия в продължение на пет дни. Тогава не съм си и мислила, какви биха били последиците. Знаех само, че вече не исках да пия кафе. Днес вече нямам жажда за него. 111 Това е една от многото промени в живота и. (Препоръчвам пета част от “Andreasbrief”, в която се говори за победа над тютюна и алкохола за всеки, който иска да бъде свободен от зависимости. Обяснява се в подробности как да се избавим чрез молитва и чрез обещанията (в наличност само на немски). 112)

Животът със Святия Дух ще допринесе за здравната реформа. Това е въпрос на информиране за здравето както и сила за промяна. Дон Макинтош, директор на Newstart Global, Уиймар, Калифорния, казва:

“Истинската нужда днес е не просто образование в областта на здравето- имаме отлична информация. Това, от което се нуждаем е информация за здравето комбинирана със сила, да бъде приложена, която сила е силата за промяна.” 113

Доктор Тим Хоуе казва:

“Здравното образование само по себе си не е здравно мисионска работа. Здравното образование не осигурява изцеление така, както законът не осигурява спасение. За да разберем здравето или спасението, трябва да преживеем преобразяващата Божия сила.” 114

И най-накрая бих искал да задам въпроса: какво ще кажем за чудните изцеления чрез вяра? Възможни ли са, без помощта на Святия Дух? (Виж Марк 16:17-18; Яков 5:14-16)

ПОДГОТОВКА ЗА ВТОРОТО ИДВАНЕ НА ИСУС

Няма заместител на близкото общуване с Исус чрез Святия Дух като подготовка за второто идване (или умирането в Господ). Когато Христос живее в мен чрез Святия Дух, тогава съм

готов чрез неговата милост. Три неща могат да покажат това. (Това се разглежда в подробности в Кръщение с Духа и Събитията на последните дни от Денис Смит.)

Исус каза: “ А това е вечен живот, да познаят Тебе, единия истинен Бог, и Исуса Христа, Когото си изпратил.” (Йоан 17:3) »Познавам« има по-дълбоко значение в Библията, отколкото значението известно днес. *Познавам* означава пълно, взаимно и основано на любов посвещение. Това е възможно само във живот със Святия Дух. Тази мисъл е изразена в следния цитат: „Трябва да имаме жива връзка във Бог.“

Трябва да бъдем облечени със сила от горе чрез кръщението със Святия Дух, за да достигнем по-висок стандарт; няма друг начин, по който можем да получим помощ.“¹¹⁵ В притчата за десетте девици Исус казва на неразумните: „Не ви познавам.“ Каква е причината? Липсата на масло, което представлява Святия Дух (Матей 25:1-13). Мъжете, които разпнаха Исус имаха дълбоки познания за Стария Завет. Но поради неправилното разбиране на тези писания, те не търсеха лична връзка с Исус.

Осъзнаваме ли, че поради обстоятелствата в последните дни, поколението, което живее в това време, се нуждае от дълбока, лична връзка с Бог?

Вестта за праведност чрез вяра, която е част от Божията последна вест към човечеството (тройната ангелска вест) е свързана с прогласяването на „вечното благовестие“. (Откровение 14: 6-7) Каква е същността на тази вестта, която целия свят трябва и ще чуе? Праведност чрез благодат само чрез вяра в Исус Христос. (Ефисияни 2:8-9) Тези, които прогласяват със сила вестта за последните дни, трябва сами да са преживели силата на тази вест. Те трябва да разберат и преживеят праведността чрез вяра единствено чрез Исус – Този, Който прощава грехове и спасява. Това е възможно само в живота, изпълнен със Святия Дух; в който Исус Христос може да ни помогне да бъдем послушни. Когато Исус живее във нас, ние ще бъдем послушни към всички Божии заповеди. Светът ще бъде просветлен във тази вест (Откровение 18:1).

Любов към Истината

Ако животът ни е изпълнен във Святия Дух, как ще се отрази това на любовта ни към истината, изучаването на Божието слово и прилагането на истините му в живота ни? 2 Солунци 2:10 ни казва, че “...ония, които погиват, защото не приеха да обичат истината, за да се спасят.” Тези, които не могат да бъдат измамани, имат любов към истината в сърцата си. Как можем да получим тази любов? Можем да я получим само тогава, когато Исус Христос живее в нас чрез Святия Дух. Римляни 5:5 ни казва, че любовта в сърцата ни идва от Святия Дух. Ефисияни 3:17 ни казва, че ще бъдем “ закоренени и основани в любовта” чрез Святия Дух. В Йоан 16:13 Святия Дух е наречен „ Духът на истината.“ Това ни показва ясно, че е нужно да бъдем духовни християни, за да имаме любов към истината. Имаме ли проблеми днес с любовта към истината, Божието слово или пророческите писания? Помислете за времето, което ни предстои: “Само тези, които са изучавали Библията прилежно и които са получили любов към истината, ще бъдат защитени от мощната заблуда, която ще плени света... Дали Божия народ е така твърдо основан на словото Му , че да не се поддаде на доказателствата на чувствата си? “¹¹⁶

Бог не ни пита, дали сме открили всичката истина, но дали обичаме истината.

ПЛОДЪТ НА ДУХА ИЛИ ДЕЛАТА НА ПЛЪТТА

“Влиянието на Святия Дух е животът на Христос в душата. Ние не виждаме Христос и не говорим с Него, но Святия Дух е много близо до нас без значение къде сме. Работи в и чрез всеки, който приеме Христос. Тези, в които Духът пребъдва, разкриват плодовете на Духа... ”
117

Галатяни 5:22, 23: “любов, радост, мир, дълготърпение, благодат, милост, милосърдие, вярност, кротост, себеобуздание”; Ефисияни 5:9: "всичко що е благо, право и истинно..."

Галатяни 5:16-21 ни показва, че силата на греха в нас ще бъде унищожена чрез Святия Дух.

“... Ходете по Духа, и няма да угождавате на плътските страсти. Защото плътта силно желае противното на Духа, а Духът противното на плътта; понеже те се противят едно на друго, за да можете да правите това, което искате. Но ако се водите от Духа, не сте под закон.” (виж също Римляни 7:23 + 8:1) “А делата на плътта са явни; те са: блудство, нечистота, сладострастие, идолопоклонство, чародейство, вражди, разпри, ревнувания, ярости, партизанства, раздори, разцепления, зависти, пиянства, пирувания и тям подобни; за които ви предупреждавам, както ви и предупредих, че които вършат такива работи, няма да наследят Божието царство.” (Галатяни 5:19-21)

ДУХОВНИ ДАРБИ

“Под духовни дарби имаме напред дарбите, които получаваме от Святия Дух, изброени в 1 Коринтяни 12:28 and Ефисияни 4:11: апостоли, пророци, евангелисти, пастори, учители, [други да правят] чудеса, [някои имат] изцелителни дарби, [други с дарби] на помагания, [на] управлявания, [на говорене] разни езици. Тези дарби подготвят светиите за служба... Те потвърждават свидетелството на църквата и и предоставят ръководство и управление.” 118 Святия Дух също ни дава таланти с различни цели: Святия Дух дава също и други таланти със специфични цели: „...в мъдрост, в разум, в знание и във всякакво изкуство” (Изход 31:2-6) или архитектура (1 Летописи 28:12, 19).

Когато искаме да станем Исусови ученици, ние Му предаваме всичко, което имаме и сме. Така всички наши таланти и способности, както наследени, така и придобити, са на Негово разположение. Той може да ни даде допълнителни таланти и/или да усъвършенства и пречисти естествените ни способности.

Възможно ли е да нямаме Святия Дух и да притежаваме духовни дарби?

БОЖИЯТ ИЗБОР ИЛИ ИЗБОРА НА ХОРАТА?

Църквата ни има световна, демократична структура. Тази структура обаче никога не е била считана за популярна демокрация. Истинската цел на гласовете ни е всеки лично да чуе Божия глас и да гласува според това, което е чул. Чувайки Божия глас, волята Му бива изявена чрез гласуването. Ние определено се молим преди да участваме в срещи на борда. Често преди гласуването се дава възможността, хората да се помолят лично, така че всеки човек да знае, как Бог иска те да гласуват. Неемия казва: “И моят Бог тури в сърцето ми...” (Неемия 7:5). Е. Г. Уайт казва за Неемия първа глава: „И докато се молил, свято намерение се оформило в ума му...” 119

Дали плътски християнин може да чуе Божия глас? Ако не се е предал на Бог съзнателно и напълно, тогава със сигурност няма да получи отговор (Псалм 66:18; Псалм 25:12). Ако един плътски християнин гласува искрено, според най-доброто си знание, говорейки по човешки, това е наред. Но в момента, когато се направят човешки споразумения, това става манипулация и грех.

Лидерите имат огромно влияние на Божието дело. Определено има голяма разлика и сериозни последици в това, ръководители да бъдат братя и сестри избрани от Бог, или такива, които са избрани просто от човешки глас.

Докато четох книга за молитвата осъзнах, че можем да молим Бог да ни покаже пътя, по който трябва да ходим. (Псалм 32:8) Слушането на Божия глас в тишината помени целия ми живот. Разказвам за тази опитност в статията „Как от бизнес представител станах пастор“ (достъпна само на немски). 120 Има също дълбока проповед от преди години от Хенри Дромънд: “Как да знам Божията воля?” (налична само на немски) 122

Това се случи 23-ти октомври 2014 - мисионерският център “Country Life Institute Austria” в Каринтия, Австрия (TGM- Trainingszentrum für Gesundheitsmission und Gesundheitszentrum Mattersdorferhof) беше изправен пред решение: Трябва ли да построим допълнителна

постройка или не? Имаше много предимства и недостатъци. Решаващият въпрос беше: Каква е Божията воля в този случай? Спряхме да дискутираме предимствата и недостатъците и вместо това се молихме в продължение на десет дни, Бог да ни подготви да чуем гласа Му и да ни даде отговор дали да строим допълнението или не по време на срещата ни на 23-ти октомври (след като гостите от NEWSTART сесията си бяха тръгнали).

Молитвената среща се състоя с повече от 20 участници. След обща молитва всеки един помоли Бог за отговор на въпроса дали трябва да се строи, или не, в тиха молитва. Отговорът беше споделян с останалите по следния начин: на листче хартия трябваше да се запише “+” (да се строи), “-“ (да не се строи), или “0”, в случай, че нямат отговор. Когато не бяха сигурни в отговорът, до знакът трябваше да поставят въпросителен. Резултатът беше знак на Божието невероятно ръководство. Имаше 14 листчета с “+” (4 от които с въпросителен), 6 “0” и четири празни листа. (Имаше също два отговора, които не бяха ясни, затова и не бяха броени.) Така беше ясно, че Бог ни водеше към това, да строим. Убеден съм, че в последните дни ще търсим повече и повече директен съвет от Бог.

Йоил 2:28-29 посочва това. Е. Г. Уайт коментира: “Трябва лично да Го чуем да говори на сърцето ни. Когато всеки друг глас замлъкне и в тишина чакаме Бог, тишината на душата ще направи по-ясен Неговия глас. Той ни кажи: "Млъкнете и знайте, че Аз съм Бог; Ще се възвиша между народите, Ще се възвиша на земята." Псалм 46:10“ 123

ПАРИ

Каква е разликата между духовните и плътските християни, когато говорим за печелене на пари и начинът им на използване? Виждаме ли себе си като собственици на нашите собствени ресурси, или като Божии наставници? “Любов към парите и любов към показност са превърнали този свят а деп от крадци и грабители. Писанията рисуват ненаситност подтисничество, които ще преобладават точно преди Христовото второ идване.” 124

БОЖИИТЕ АНГЕЛИ ЗАЩИТАВАТ ТЕЗИ, КОИТО СЕ БОЯТ ОТ БОГА

Божии ангели защитават боящите се от Бога. God’s angels protect God-fearing people. “Пс. 34:7 Ангелът на Господа се опълчва около ония, които Му се боят, И ги избавя.” (Псалм 34:7) “За всеки Христов последовател е назначен ангел пазител. Тези небесни наблюдатели защитават праведните от силата на нечестивия. ” 125 – Тук се говори за хора, които се боят от Бога, за Христовите последователи и праведните, които са под Божия закрила. Това включва ли всеки, който нарича себе си християнин? Това отнася ли се също за тези, които не са предали напълно живота си на Бог? Включват ли се децата? В Матей 18:10 се казва: “Внимавайте да не презирате ни едно от тия малките, защото ви казвам, че техните ангели на небесата винаги гледат лицето на Отца Ми, Който е на небесата.” Давид, който напълно повери живота си на Бог, знаеше, че няма основание за страх. Той казва: “Господ е светлина моя и избавител мой; От кого ще се боя? Господ е сила на живота ми; От кого ще се уплаша?” (Псалм 27:1)

(Препоръчвам ви да прочетете глава 31 в книгата Великата Борба. Там пише за служенето на добрите ангели и тази глава е радост за всяко Божие дете.)

Последни коментари

Засегнахме само няколко аспекта. Има много други области в живота и вярата, които могат да бъдат включени. За всички тях е вярно следното:

Няма нито една сфера, в която да няма важни предимства, ако живеем със Святия Дух. И обратното- няма нито една сфера, в която да няма големи недостатъци в живот без Святия Дух. Това не трябва ли да бъде голяма мотивация за нас – да решим всекидневно да посветим животите си на Бог и да се молим да бъдем изпълнени във Святия Дух?

"Преди години боинг707 излетял от летището в Токио и се насочил към Лондон. Било чудесно излитане. Небето било ясно и слънчево. Скоро пътниците можели да видят известният връх Фуджи в Япония. Изведнъж на пилота му хрумвало да обиколи в кръг около

върха, така че пътниците да могат да се насладят на тази рядка гледка.

Той оставил насочения курс на полета и преминал на визуален полет. По време на визуалния полет пилотът нямал връзка с контролния център на земята и зависел напълно на това, което виждал. Видял, че планината е близо до самолета. Алтиметърът му показвал 4000 метра. The pilot saw the mountain close under him. His altimeter showed 4000 meters. Това, което не видял бил внезапният вятър, който бушувал около връх Фуджи. Самолетът се разбил и всички пътници умрели.” 126

Животът на плътският християнин е „визуален полет.“ Той взема сам всички решения . Без значение колко добри са намеренията му, той ще се провали. Духовния християнин живее чрез Святия Дух във връзка на любов и доверие със Господаря си, който го води до безопасно място.

Молитва: Небесни Татко, благодаря Ти за това, че пребъдването на Исус чрез Святия Дух преобразява мен и работата ми по толкова чудесен начин. Моля те, отвори очите ми още повече за делото на Святия Дух. Дай ми чрез Него този живот в пълнота, който Исус иска да ми даде. Моля те, помогни ми да открия ключа към решаването на този проблем в следващата глава и да го приложя. Благодаря ти. Амин.

Петта глава: Ключът към практично преживяване

Как мога да приложя и преживея Божието решение за мен? Как мога да се моля така, че да съм сигурен, че съм изпълнен със Святия Дух?

МОЛИТВА И ИЗПЪЛВАНЕ СЪС СВЯТИЯ ДУХ

Важно е да продължим това пътуване чрез вяра и да се молим за Святия Дух с вяра. Това означава, че след като се помолим за Святия Дух, ние трябва да бъдем сигурни, че Господ е отговорил на молитвата ни и че вече ни е дал Святия Дух по време на молитвата. В Галатяни 3:14 се казва „...за да приемем обещания Дух чрез вяра.“ В друг превод се казва: „...за да получим обещанието за Святия Дух вярвайки в Христос.“ (NIRV) Бог ни е дал чудесна помощ, за да можем лесно да се доверим на небесния си Баща. Наричаме е: „молитва с обещания.“

МОЛИТВА С ОБЕЩАНИЯ

Първо един добър пример: Представете си, че детето ми има трудности с Френския език в училище. Искам да насърча детето си да учи Френски. Обещавам му, че ако получи добра оценка, ще му дам 20 долара. Детето започва да учи усилено. Освен това му помагам с френския и то наистина получава добра оценка. А сега? Когато детето се върне от училище и влезе в къщата, вика: „Тате, 20 долара!“ Защо е толкова сигурно, че ще получи 20 долара? Защото обещанието е направено и изискванията са изпълнени. Всъщност това е нормално за повечето хора днес. Но е възможно във момента да нямам 20 долара. Възможно ли е Бог да няма нещо, което е обещал? Не е възможно. Или може да ви взема обратно обещанието: „Четох в книга за образованието, че не трябва да мотивираме децата си да учат с пари. Затова не мога да ти дам 20 долара.“ Бог променя ли решението си след време? НЕ! Виждаме, че когато Бог обещава нещо и ние изпълним изискванията, тогава има само една възможност – получаваме обещанието. Чрез обещанията си Бог иска да ни окуражи да се движим в определена посока- например получаването на Святия Дух, което дава Божията сила в живота ни. Той иска да направи лесно за нас да му се доверим. Във вярващото сърце има

доверие. Сега ще прочетем няколко ключови Библейски стиха за молитва с обещания в 1 Йоаново 5:14-15 “И увереността, която имаме спрямо Него е това, че, ако просим нещо по Неговата воля, Той ни слуша.” Бог ни дава основно обещание, че отговаря на молитви, които са според волята Му. Божията воля е изразена в заповеди и обещания. Ние можем да разчитаме да тях в молитвите си. В стих 15 се казва: “и ако знаем, че ни слуша, за каквото и да Му попросим, знаем че получаваме това, което сме просили от Него.” В друг превод (NIRV) се казва: “Ако знаем, че Бог чува това, за което Го молим, знаем, че го имаме.” Какво означава това? Молитвите ни, които са според Божията воля, биват отговаряни в същия момент, в който ги донесем пред Бог. Но обикновено не забелязваме нищо емоционално. На молитвите ни се отговаря чрез вяра, не чрез чувства. Чувствата ще дойдат по-късно. Молейки се с хора пристрастени към алкохол и тютюн, научих, че в момента, в който се помолят за избавление, те не забелязват нищо. Получават отговора чрез вяра. Но след няколко часа забелязват, че нямат никакво желание за тютюн или алкохол. В този момент те са получили фактически отговор на молитвата си. Исус казва в Марк 11:24: “Затова ви казвам: Всичко каквото поискате в молитва вярвайте, че сте го получили, и ще ви се сбъдне.” Е. Г. Уайт казва: “Не е нужно да търсим видими доказателства за благословието. Подаръкът е в обещанието и ние можем да работим уверени, че Бог е обещал това, което е по силата Му да изпълни, и че подаръкът, който вече имаме, ще бъде даден тогава, когато най-много се нуждаем от него.” 127 Така че не трябва да търсим видими доказателства. Тук се говори за търсене на емоционално преживяване. Роджър Морно казва: “Духовете [демони] насърчават хората да следват чувствата си, вместо словото на Христос и пророците Му. Няма по-сигурен начин за духовете да получат контрол над живота на хората, без последните дори да осъзнаят, какво се случва.” 128 Молитвата с обещания отваря Божията съкровищница за нас. Нашият любящ небесен Баща ни предлага неизчерпаемо богатство. “Те (учениците) могат да очакват големи неща, ако вярват в обещанията Му.” 129

ДВА ВИДА ОБЕЩАНИЯ

В същото време е важно да разбираме разликата между различните видове обещания в Библията: Духовните обещания- за прощение на грехове, за Святия Дух, за сила да вършим делото Му- са винаги валидни(виж Деяния 2:38-39). Но обещанията за временни благословения, дори и за самия ни живот, се дават в определено време и биват задържани в определено време, според това, което Божието Провидение намира за най-добро. ” 130 Пример: Исаия 43:2 “... Когато ходиш през огъня, ти няма да се изгориш, И пламъкът не ще те опали.” Бог спазва това обещание по чуден начин за тримата приятели в огнената пещ (Данаил трета глава). Но от друга страна реформаторите Хус и Жером били изгорени на кладата в Констанц. Бихме могли да кажем, че техните молитви не били отговорени. Обаче дали тези молитви не са били отговорени по начин, неясен за нас? Защо? Папски писател описва смъртта на тези мъченици по следния начин: “И двамата бяха твърди, докато приближаваха последните им часове. Подготвиха се за огъня все едно отиваха на сватбено тържество. Не произнесоха дори един болезнен плач. Докато пламъците се издигаха, те започнаха да пеят химни; трудно беше за силата на огъня да спре пеенето им.” 131 Когато някой е изгарян, единственото, което може да прави е да вика. Тяхното поведение показва, че Бог се е намесил, но по начин невидим за нас. Това ми показва, че и временните обещания имат значение за нас.

ДА БЛАГОДАРИМ ЗА ОТГОВОРЪТ

Сега ще разгледаме друг важен аспект: Когато на молбите ни бива отговорено в момента, в който ги отправим към Бог, тогава е редно да му благодарим за отговорът в следващия момент. Благодарността ни изразява нашето доверие в Бог, че е отговорил на молитвата ни и че очакваме обещанието да бъде изпълнено тогава, когато се нуждаем от него най-много. Някои вярващи забелязват нещо веднага, след като се помолят. Но мнозина преживяват опитността на Илия: Бог не е в бурята, земетресението, или огъня, но в тих, нежен глас (3 Царе 19:11-12). Това беше и моята опитност. След дълго си мислих, че нищо не се е случило. Тогава изведнъж забелязах, че всъщност много неща се бяха случили, без да ги забележа.

ПРОМЯНА НА МИСЛЕНЕТО МИ

Нужно ли е да променя мисленето си в този момент: "... преобразявайте се чрез обновяването на ума си..." (Римляни 12:2) Правилно е да кажем: Благодаря Ти, че отговори на молитвата ми. Благодаря Ти, че удовлетвори молбата ми. Благодаря Ти, че ще преживея това във правилното време. Това не е самоманипулация. При самоманипулацията се опитвам да убедя себе си. Когато съм се помолил с обещание имам божествена основа за промененото ми мислене, тъй като вече ми е било отговорено чрез вяра. В този случай ако не променя мисленето си, тогава показвам на Бог, че не се доверявам на Него, а на чувствата си. С това поведение правя Бог лъжец и няма да получа нищо. Също е важно да действаме в съответствие на това, което вярваме, дори когато не забелязваме нищо. Бог винаги интегрира нуждата да вярваме. Той иска да Му се доверим. Помислете си за прекосяването на реката Йордан. Свещениците трябвало първо да стъпят във водата и тогава тя се разделя. Неeman трябвало да се потопи във водата седем пъти, преди да бъде излекуван. Може би си казвате: „Не мога да направя това. Не мога дори да си представя да направя нещо такова.“ Моля, не забравяйте, че има много неща, които не можем да обясним. До днес не знаем какво представлява електричеството, въпреки че всички го използваме. До днес не знаем как точно децата се учат да говорят. Но всички научават това. „В естествения свят сме постоянно заобиколени от чудеса неразбираеми за нас. Трябва ли тогава да бъдем изненадани, когато в духовния свят открием мистерии, които не можем да разберем?“ 132

Нека помислим върху следните стихове: Притчи 3:5-6: „Уповавай на Господа от все сърце, И не се облягай на своя разум. Във всичките си пътища признавай Него, И Той ще оправя пътеките ти.“ Тук виждаме ясно условията, Бог да води пътищата ни. Всяка предпоставка е също заповед. Ако не сме сигурни, дали сме изпълнили условието, тогава можем да се молим за готовност и да бъдем сигурни, че Бог ще ни отговори незабавно. „...ако „желаете Бог да ви направи да пожелаете,“ Той ще направи това за вас...“ 133

Нещо малко, което може да помогне: Знаем ли, какво правим, когато сме се помолили с Божието обещание, изпълнили сме условието и се съмняваме, че ще ни бъде отговорено? Правим Бог лъжец. Не искаме да правим това при никакви обстоятелства. В такъв случай се молете: Господи, вярвам, помогни на моето неверие. И се доверете!

Има много ценен съвет за молитва с обещания в главата „Вяра и молитва“ в книгата Възпитание на Е.Г. Уайт.

МОЛИТВА ЗА СВЯТИЯ ДУХ

Мисля, че имаме всяко право да се молим за Святия Дух. Но не трябва да забравяме, че не трябва да убеждаваме Бог да извърши нашета воля, но вместо това да вярваме в обещанията и в благонадеждността Му.

Обещание за получаването на Святия Дух

Господ ни е дал чудесни обещания за получаването на Святия Дух: Лука 11:13: „И тъй, ако вие, които сте зли знаете да давате блага на чадата си, колко повече Небесният Отец ще даде Светия Дух на ония, които искат от Него!“ Не поема ли тук Небесния ни Баща един обвързващ ангажимент? Условието за това обещание е: искайте! Все пак Исус говори не само за еднократно, но за постоянно искане.. Тук е важно е да видим контекста. Трябва да прочетем и другите текстове, където се говори за същото нещо: Деяния 5:32: „И ние сме свидетели [Нему] за тия неща, както е и Светият Дух, когото Бог даде на ония, които Му се покоряват.“ Условието тук е послушание! Не можем да докажем това просто с един текст-трябва да погледнем и контекста на обещанието. Тук не става дума за това, да бъдем покорни

веднъж в нещо, което ни е приятно. Важно е да бъдем да се покоряваме на Него- на нашия чудесен изкупител и приятел. Послушанието носи радост. Молете се всяка сутрин за послушно сърце. Молете се, Бог да ви помогне да желаете да правите всичко, което Той иска и да ви помогне да го осъществите. Това е добра предпоставка, Йоан 7:37 : “А в последния ден, великия ден на празника, Исус застана и извика казвайки: Ако е някой жаден, нека дойде при Мене и да пие.”

Тук основно е желанието за Святия Дух. Ако нямате желание, или мислите, че имате твърде малко желание, трябва да се молите за такова. Това е молба според Божията воля и отговорът ще бъде незабавен. Когато помолим нашия чудесен Бог, Той ще създаде в нас и желанието и осъществяването. Можем също да се молим за близка връзка с Бог- да го обичаме със цялото си сърце, да му служим с радост, да имаме нарастващо желание за Исус и скорошното Му завръщане, и за повторното ни обединяване с Него в Божието царство; желание да четем Божието слово и да учим от него, както и желание да бъдем готови да се включим делото по спасяване на изгубените. Йоан 7: 38-39: “Ако някой вярва в Мене, реки от жива вода ще потекат от утробата му, както рече писанието. А това каза за Духа, който вярващите в Него щяха да приемат...” Тук условието е вяра! Разбираме, че вярата ни в Исус Христос, доверието ни в Бог е важно условие за получаването на Святия Дух. И когато се молим с обещания, е лесно да вярваме! Галатяни 5:16: “Прочее, казвам: Ходете по Духа, и няма да угождавате на плътските страсти...” Всъщност тук имаме обещание, изразено като заповед. Когато Бог иска да ходя по дух, става ясно, че Той иска да ме изпълни със Святия Дух. И тук Той ни показва, че когато сме изпълнени във Святия Дух, тогава вече не сме под милостта на нашите страсти. Святия Дух унищожава силата на греха в нас (Римляни 8:1-17, обърнете внимание на втори стих). Чрез Него“ телесните действия“ биват умъртвени (Римляни 8:13). Помислете за Павел, който казва за себе си: “Аз умирам всеки ден.” Неимоверно ценно е да не бъдем под милостта на делата на тялото (Галатяни 5:18-21), но вместо това да култивираме плодовете на Духа (Галатяни 5:22). Можем да сравним това, грехът да няма власт над животите ни, с бинокъл. За да не попадне прах на лещите, в стаята трябва да има свръх налягане. В такъв случай когато вратата се отвори, въздухът ще се движи навън. Прах не може да влезе вътре. По същия начин когато сме изпълнени със Святия Дух, “да не изпълнявате волята на плътта”. (Допълнителна информация по този въпрос ще намерите в частта: „Може ли човек да остане духовен?“ в края на главата.)

Ефисияни 3:16-17 и 19: “да ви даде, според богатството на славата Си, да се утвърдите здраво чрез Неговия Дух във вътрешния човек, чрез вяра да се всели Христос във вашите сърца, тъй че закоренени и основани в любовта... да се изпълните в цялата Божия пълнота.” Може би не забелязваме никаква сила дълго време. Вероятно е както в природата. През зимата дърветата са голи, а през пролетта- зелени. Огромни сили са в действие в този процес на ревитализация. Ние не можем да ги чуем или видим. Но можем да видим резултатите. Така беше с мен. Благодаря на Бог, че ми даде изобилна сила. Друг пример: От няколко десетилетия знаем, че във телата ни тече електричен ток. Той е там, но ние не съзнаваме това. Ефисияни 5:18: “... изпълвайте се с Духа” или “бъдете постоянно и често изпълнени със Духа”. 134 Деяния 1:8: “Но ще приемете сила, когато дойде върху вас Светият Дух, и ще бъдете свидетели за Мене...” На учениците им е възложено да чакат, докато получат сила. Те не са чакали без работа. “Те се молили сериозно за сила, за да посрещнат хората във всекидневния им живот и да имат правилните думи, за да водят грешници при Христос. Те оставили настрана различията си и стремежите си за власт.” 135 Ние също можем да се молим с това обещание.

НИКАКВИ ПОЗИТИВНИ РЕЗУЛТАТИ...?

“Млад мъж търсел съвет- искал да се изпълни с Духа. Наистина се борел. Пасторът го попитал: „Предал ли си напълно волята си на Бог?“

„Не мисля, че съм я предал напълно.“

„Тогава“, казал пасторът, „Тогава няма смисъл да се молиш [за изпълването с Духа], докато не предадеш напълно волята си на Бог. Не искаш ли да предадеш волята си на Бог сега?“

„Не мога“, отговорил той.

„Искаш ли Бог да направи това за теб?“

„Да“, отговорил.

„Тогава го помоли, да го направи.“

Той се помолил: „О, Господи, изпразни ме от моята воля. Доведи ме до пълно подчинение на Твоята воля. Вземи моята воля. Моля се в името на Исус.“

Тогава пасторът попитал: „Стана ли?“

„Би трябвало“, казал, „помолих Бог на направи нещо според волята Му и знам, че Той ми е отговорил и че имам това, за което се помолих“ (1 Йоаново 5:14-15). Да, случи се – изгубих волята си.“

Тогава пасторът каал: „Сега се помоли за кръщението със Святия Дух [изпълването със Святия Дух].“

Той се помолил: „О, Господи, кръсти ме със Святия си Дух. Моля се в името на Исус.“ Това се случило веднага, когато Той предал волята си.” 136

ГОЛЯМАТА РАЗЛИКА ПРЕДИ И СЛЕД

Въпреки че съм знам за молитвата с обещания от дълго време и съм правел това в специални ситуации, и съм преживял чудесни отговори на молитва, дълги години си мислех, че е достатъчно да се помоля за Святия Дух в молитва, без да разчитам на точно определени обещания. Знам, че много хора мислят по същия начин. Не искам да кажа, че това е нещо погрешно. Но когато погледна назад към моето лично преживяване, мога само да съжалявам, че не съм се молил с обещания. От няколко години се моля всекидневно с обещания за Святия Дух и след молитвата ми имам увереността, че съм изпълнен във Святия Дух. Чрез нещо, което преживях на 28 октомври 2011 година осъзнах разликата в живота ми: преди и след. От както започнах да се моля с обещания, връзката ми с Бог стана по-дълбока и Исус е по-близо до мен- Той стана по-велик за мен. Не говоря просто за чувство- мога да свържа това със следните неща: Докато чета Библията, често имам окуражаващи прозрения. Имам победи в битката с изкушението. Времето ми за молитва стана много скъпо за мен и ми носи голяма радост. Бог отговаря на много от молитвите ми.

По-щастлив съм и имам повече смелост (Деяния 4:31) да кажа на другите за Исус. По-общителен съм с приятелите си. Живея щастливо чрез Божията милост и се чувствам в безопасност в ръцете Му. В различни периоди от живота ми Господ Господ ме е издържал и ми подкрепял по чудесен начин вътрешно. Осъзнах духовните дарби, които ми е дал. Спрях да критикувам. Когато чувам, как други критикуват, се чувствам неудобно. Промяната беше тиха. Забелязах я за пръв път, след като бях прекарвал определено време всеки ден в молитва за Святия Дух с Библейски обещания. От тогава насам преживявам различно християнство. Преди животът ми с Бог беше напрегнат и труден; сега преживявам радост и сила. Съжалявам за загубите в личния ми живот, причинени от липсата на Святия Дух, за загубите в брака ми и семейството ми, както и в църквата, където бях пастор. Когато осъзнах това, помолих Господ за прошка. Тъжната истина е, че не можем да заведем някой по-далеч от мястото, до което ние самите сме стигнали. Трябва също да знаем, че личностните недостатъци на членовете в семейството и църквата се събират и умножават. За да не жалеее за същите грешки в живота си, искам да добавя няколко мисли. Във 2 Петрово 1:3-4 се казва, че чрез близка връзка с Исус ние можем: „...чрез... скъпоценните нам и твърде големи обещания...“ да станем „...участници на божественото естество.“ Това също означава, че Святия Дух ми се дава чрез обещанията. Можете да сравните обещанията с банкови чекове. Когато представим подписан чек, можем да теглим пари от сметката на титуляра. Като Божии

деца (Йоан 1:12) ние можем всеки ден да теглим с чековете (обещанията) подписани от Исус. Няма смисъл да представяме наши собствени чекове, дори и да са направени от художник. Нуждаем се от подписани чекове от собственика на сметката. Има още нещо, което може да ни насърчи, да се молим с обещания. В Божието слово има сила. Защо Исус се помоли на кръста три пъти с думи от псалмите? Защо с пустинята се защити и разгроми сатанинските изкушения с Библейски стихове (Матей 4:4, 7, 10)? Той каза: "Не само с хляб ще живее човек, но с всяко слово, което излиза от Божиите уста."

Исус, Създателят, знаел, че има сила в Божието слово. "Във всяка заповед и във всяко обещание от Божието слово е силата, Божият живот, чрез който заповедта може да бъде изпълнена и обещанието- осъществено." 137 Каква чудесна истина! Божиите сила и живот са във всяко обещание. Когато се молим с обещания, ние използваме Божието слово в молитвата си. За него се казва: "Така ще бъде словото Ми, което излиза из устата Ми; Не ще се върне при Мене празно..." (Исая 55:11) Възнамерявам да се моля за Святия Дух само с обещания. Когато правя това знам, че съм го получил въз основа на обещанието в 1 Йоаново 5:15: "и ако знаем, че ни слуша, за каквото и да Му попросим, знаем че получаваме това, което сме просили от Него..." Когато се моля без обещание, аз просто се надявам, че на молитвата ми ще бъде отговорено. По-добре да си отделим време за такава молитва и да преживеем благословен ден, отколкото да се оплакваме от провалите вечерта. Получих писмо, написано с голяма радост: "Никога не съм мислил, че е възможно да има разлика между това да се моля за Божието ръководство през деня „със собствени думи“ и с обещания от Библията! Обещанията винаги са били важни за мен. Винаги съм вярвал в тях, но не ги изисквах всекидневно. Животът и с Исус има ново измерение- по-дълбоко, радостно, уверено и спокойно. Благодаря на Бог за това." 138 Затова искам да споделя примерна молитва за Святия Дух с обещания. Разбира се, може да бъде и по-кратка. Важно е да се научим да се молим директно от Божието слово. Но основното е чрез обещанията вярата ни да бъде засилена по такъв начин, че след като сме се помолили да бъдем сигурни, че сме получили Святия Дух. Получаваме Святия Дух когато вярваме в това, за което се молим.

ПРИМЕРНА МОЛИТВА ЗА ВСЕКИДНЕВНО ПОЛУЧАВАНЕ НА СВЯТИЯ ДУХ

Небесни Татко, идвам при Теб в името на нашия Спасител Исус Христос. Ти казваш: Дай ми сърцето си (Притчи 23:26). Днес искам да ти предам всичко, което имам и което съм. 139 Благодаря ти, че вече си отговорил на тази молитва според волята Си. Словото Ти казва, че когато се молим според волята Ти, знаем, че вече сме получили това, за което сме е помолили (1 Йоаново 5:15). Ти също си казал, че няма да изгониш никой, който идва при Теб (Йоан 6:37). Исус каза: "И тъй, ако вие, които сте зли знаете да давате блага на чадата си, колко повече Небесният Отец ще даде Светия Дух на ония, които искат от Него!" (Лука 11:13) Ти каза, че ще дадеш Святия Дух на тези, които вярват в Теб (Йоан 7:38-39), които ти се подчиняват (Деяния 5:32), които се изпълват с Духа (Ефесияни 5:18) и които ходят в Духа (Галатяни). Това е желанието ми. Моля, направи това в мен. Затова искрено Те моля, Татко, да ми дадеш Святия си Дух днес. Тъй като това е молба според Твоята воля, благодаря Ти, че сега си ми дал Святия си Дух (1 Йоаново 5:15). Благодаря Ти, че получих божествената Ти любов, тъй като словото казва: "Божията любов е изляна в сърцата ни чрез дадения нам Свети Дух" (Римляни 5:5; Ефесияни 3:17). Искам да кажа с пласмиста: "Любя Те, Господи, сило моя." (Псалм 18:1). Благодаря ти, че мога да обичам същите си с Твоята любов. Благодаря ти, че силата на греха няма власт над мен (Римляни 8:13, Галатяни 5:16). Моля те, спаси ме и ме пази днес от грех и от света, защити ме от падналите ангели, спаси ме от изкушения и когато е нужно ме грабни и ме спаси от старото покварено естество (1. Йоаново 5:18). Моля те също да ми помогнеш, да бъда свидетел за Теб в слово и дело (Деяния 1:8). Славя те и ти благодаря затова, че чуваш молитвата ми. Амин.

Исус иска да живее в нас чрез Святия Дух (1 Йоаново 3:24; Йоан 14:23). Е. Г. Уайт казва: „Влиянието на Святия Дух е животът на Христос в душата.“ 140 Силата, която промени Петър, Павел и много други хора, е на наше разположение. Нека Той "да ви даде, според

богатството на славата Си, да се утвърдите здраво чрез Неговия Дух във вътрешния човек”(Ефисияни 3:16). Изпълването във Святия Дух е ключът към живот на радост, сила, любов и победа над греха. “... И гдето е Господният Дух, там е свобода” 2 Коринтяни 3:17. Във съобщение, което получих, се казва следното: “Много църковни членове се молят с предложената молитва двама по двама. През последните пет месеца се молах така със приятелката си. Не само виждам напредък в личния ми живот, но също в дома, взаимоотношенията, брака, духовния ми живот и църквата – и това се случва не шумно, но по тих и много естествен начин. Изумени сме и считаме това за Божия процес на изчистване. Той прави живота по-лесен - ние започваме да Го чувстваме по-близо и по-близо.” 141

МОЖЕ ЛИ ЕДИН ЧОВЕК ДА ОСТАНЕ ДУХОВЕН?

Да! Когато не позволяваме на неверието да се развие и когато дишаме духовно: „издишваме“ изповядвайки греховете си и „вдишваме“ възползвайки се от Божиите любов и прошка и подновявайки молбата си с вяра да бъдем изпълнени във Святия Дух. 142 Това е подобно на отношенията с децата ни. Детето може да е непослушно, но си остава наше дете. Но чувстваме, че взаимоотношенията са обтегнати. Със времето човек може да стане отново плътски. В Библията не се говори за „веднъж спасен, завинаги спасен.“ Грешното ни естество все още съществува. „Никой от апостолите и пророците не е твърдял, че е без грях.“ 143

Но чрез живот във Святия Дух и Исус силата на греха в сърцата ни е разрушена и ние можем да живеем щастлив и здрав християнски живот. Нашета правда е само в Исус Христос “...Който стана за нас мъдрост от Бога, и правда, и освещение, и изкупление” (1 Коринтяни 1:30). Трябва да разгледаме тази важна тема по-подробно. Ако отново сме станали плътски, чрез дълго пренебрегване на духовния живот, или затова, че не сме дишали духовно, трябва да знаем, че ни чака един съчувствен Спасител. Важно е да знаем пътя, по който можем да бъдем подновени чрез Божията милост да живеем духовен живот за винаги. Не е нужно да оставаме плътски. Но помнете в личен и в по-общ план, това, което Ранди Максуел е казал: „Мислим ли си, че реанимацията на Божията църква от почти духовна смърт може да бъде изпълнена без усилия?” 144 Изобилен живот тук и вечен живот, спасението на мнозина и благодарност за Исусовата велика жертва си струват усилията. Решаващо е личното време с нашия Господ сутрин. Това ни дава сила. Четем следното за апостол Йоан: „Ден след ден сърцето му било привлечено към Христос, докато изгубил себе си в любовта към Господаря си. Неговия обидчив, славолюбив характер бил предаден на оформящата Христова сила. Регенериращото влияние на Святия Дух обновило сърцето му. Силата на Христовата любов преобразила характера му. Това е сигурният резултат от единство с Исус. Когато Христос пребъдва в сърцето, цялото естество бива преобразено.”145 “Отвори очите ми За да гледам чудесни неща в Твоя закон.” (Псалм 119:18) Благодаря Ти, че ме водиш и мога да кажа: “Аз се радвам на Твоето слово. Като оня, който намира много користи.” (Псалм 119:162).

Шеста глава: Какво ни предстои?

Лични опитности, както и опитности от църкви, конференция и съюз

ОПИТНОСТТА НА БРАТ

„През последните две години се моля всекидневно за изливането на Святия Дух в живота ми. Молбата ми е Исус да живее в мен в по-голяма пълнота всеки ден. Ходенето ми с Бог [през това време] беше невероятно. Плодовете на Духа записани в Галатяни пета глава са по-видими в живота ми след като помолих Исус да живее в мен, да извърши волята си в мен и всекидневно да ме изпълва отново със Святия си Дух. Изпитвам по-голяма радост четейки Библията, споделяйки Христос с другите хора и имам силно желание да се моля за другите; още повече стилът ми на живот се промени драстично. Виждам това като потвърждение на всекидневно търсене на Бог и молба за Святия Дух.“ Ц.Х.

Добавя: „Предлагам ви да се молите всекидневно за изпълването във Святия Дух в

продължение на шест седмици и ще видите какво ще стане.”

40 ДНИ НА МОЛИТВА ВЪВ СЪРБИЯ

“През септември 2010 преведохме и публикувахме книгата '40 дни: Молитва и утринно бдение за подготовка за второто идване.' Направихме книгата достъпна за всички църковни членове във съюза ни. След това в продължение на 40 дни организирахме седмични и всекидневни срещи в местните църкви и в домовете на членове, където хората постиха и се молеха за изливането на Святия Дух. След като преживяхме това, в местните църкви започна да се развива напълно нова атмосфера. Бездейните църковни членове станаха активни и по-заинтересовани да служат на другите. Тези, които спореха едни с други от години (и които дори не си говореха), се помириха и започнаха да планират мисионска работа заедно. Тогава през октомври 2010, по време на годишен съвет беше представена инициативата за 'Събуждане и реформация'. Ние я приехме с радост, виждайки в като продължение на това, което Бог вече беше започнал в нашия съюз. Виждаме едно по-близкото другарство, чудесното единство и по-доброто разбирателство между служителите в съюза като пряк резултат от срещите за молитва. ” 146

40 ДНИ НА МОЛИТВА В ЦЮРИХ / ШВЕЙЦАРИЯ

“Пастора ни и аз получихме по отделно книга, чието съдържание ни развълнува. Заглавието е: '40 дни: Молитви и утринно бдения за подготовка за второто идване' от Денис Смит (издателство Ривю енд Хералд). Тази книга не може просто да бъде прочетена и оставена настрана. Написаното в нея промени живота ми. Тъй като църквата ми в Зюрих (Волфсвинкел) почувства голяма нужда от пробуждане и молитва, планирахме 40 дни на молитва през есента на 2011 година. Книгата предостави подробна и ценна информация за това, както и 40 подходящи утринни бдения. Темите бяха изпълването със Святия Дух, молитва, проповядване, живота на Исус и духовно общуване. Започнахме четирийсетте дни на първи октомври 2011 с големи очаквания. За щастие повечето от църковните членове се включиха. Хора се събираха заедно за молитва всекидневно, изпращаха си съобщения и се молиха по телефона. Една група се събираше всяка сутрин в шест за утринно бдение и молитва.

Нашите 40 дни бяха незабравимо преживяване. Бог отговори на много от молитвите ни, най-вече на тези във връзка със семинар върху библейските пророчества, който течеше в същото време. Лекциите бяха голямо благословение. Имахме много посетители и 20 души се регистрираха за следващия семинар върху пророчествата. (На следващия семинар през Март 2013 дойдоха между 50-60 посетители- това не се е случвало в Цюрих от 20 години.) Божият Дух започна промени в църквата ни и е радостно да видим как малки групи започват да растат и как църковни членове, които имат желание да изнасят библейски курсове, намират заинтересовани хора. Тези, които се включиха имат дълбоко желание да продължат делото на Божия Дух. Искаме да Му благодарим със цяло сърце и да му отдадем слава.“ Беатрис Егър от Адвентна църква Волфсвинкел в Цюрих.

40 дни молитва и мисионска работа в Кьолн, Германия

Пастор Яо Лотзе е германско-бразилец. Работил е в църкви и болници в Бразилия 38 години, както и в съюза на Южно американската дивизия. Пенсионира се през март 2012. Той и съпругата му се съгласиха да дойдат в Кьолн като мисионери към проекта „Неговите ръце и да работят във португалско и испанско-говорещи църкви.“ Започнахме в Кьолн със малки групи, които да мотивират църковните членове и в които да каним гости. Въз основа на опита си в Бразилия организирахме 40 дни на молитва в Кьолн. Материалът беше преведен на португалски. Църквите с членове говорещи португалски, испански и немски започнаха тези 40 дни на молитва с радост. Всеки ден се молихме за 100 приятели и познати. Имената на тези хора бяха написани на черна дъска в църквата. След като стигнахме до ден 30-35, ние казахме на тези хора, че се молим за тях и ги поканихме на специално съботно богослужение, организирано за гости. 120 души дойдоха на това специално богослужение. Кристиан Бадорек, ръководител на личните служения в Нордрайн-Вестфален, имаше проповедта.

Някои от гостите плакаха от радост, когато видяха имената си на дъската. След това Антонио Гонсалвес, евангелизатор от Бразилия, имаше евангелизация в продължение на 15 дни. Всяка вечер говори за около час и половина (с превод). Лекциите носиха за заглавие „Нека Библията ви изненада“ и включваха теми като второто идване, Данаил и Откровение. Те, както и песните, бяха преведени на португалски и немски. Имаше малки хорове и добра музика всяка вечер. Всяка лекция завърши с апел. Благодарни сме за добри реакции. Членовете на църквата се молеха усилено най-вече за хората от четиридесетте дни на молитва. В църквата ни има място за 80 души. Но дойдоха повече от 100. През уикендите църквата беше пълна, а през седмицата имаше около 60 души. Редовните посетители бяха 32. Това доведе до 8 кръщения и 14 души, които започнаха да се подготвят за кръщение. До края на годината 13 се кръстиха. Имахме много изненади. Беше трудно да намерим преводач. Католически учител ни предложи помощта си, но нямаше много опит с Библията. Тогава се помолихме за преводач протестант. Скоро в един ресторант се запознахме с жена, която обясни, че е превеждала с радост от португалски на немски в петдесетна църква. Тя превеждаше нашета евангелизация и също се кръсти. Мария, преводачката, попита дали може да покани приятелката си Елизабет. Тя е ръководителка на малка колумбийска църква в Кьолн с 13 члена. Тя дойде и доведе членове от църквата си. Двама от тях се кръстиха. Елизабет и семейството и сега имат Библейски курс. Друга опитност е свързана Хоуп Ченъл. Германка открила канала случайно и била впечатлено от това, което чула, включително истината за съботата. Поканила съпруга си, да слуша с нея. Той се насладил на вестите. Един ден жената отишла да посети майка си и била впечатлена да кара по различен маршрут. По пътя видяла табелата на Църква на Адвентистите от Седмия Ден. Осъзнала, че това са адвентистите от Хоуп Ченъл. В събота отишла на богослужение. След това поканила съпруга си и майка си. Днес и тримата са кръстени. Искам да споделя и друга опитност- на руско-немско говореща сестра. Тя се включила в четирийсетте дни и започнала да се моли за руско-говорещите си съседи. Когато каза на една от съседките си, че се моли за нея, съседката била изненадана и че търси църква, която пази библейската събота. Тя и другите съседи дошли на евангелизацията. Двама от тях се кръстили. Друга история е тази на Жан. Член на баптистка църква в Бразилия, тя търсела църква в Кьолн, в която се говори португалски. Свързала се с адвентната църква, завършила библейски курс и се кръстила. След обръщането си се обадила на роднините си в Бразилия и каза на чичо си, който е адвентист, че сега тя също е адвентистка. Това било голяма изненада за майка и, за сестрите и и за църквата, на която преди била член. Семейството и посетили Адвентна църква, за да научат за съботата. Това довело до кръщението на пет души в Бразилия: майка и, две от сестрите и и други роднини. Сега тя се моли за обръщането на другата си сестра, която живее в Аржентина. Тя иска да бъде заедно със тях в небесното царство. Под Божието ръководство сме имали много други опитности. При първото кръщение осем души се кръстиха- по един от всяка от следните държави: Италия, Германия, Перу, Бразилия, Украйна, Венецуела, Колумбия и Русия. През есента имахме още една евангелизация във връзка с четирийсетте дни на молитва. Джими Кардосо и съпругата му, които са от Бразилия, но сега живеят в САЩ, бяха главни говорители. Въпреки че лекциите продължиха само седмица, четири скъпи души се кръстиха накрая. Те бяха завършили библейски курс преди това. Бяха трима германци и един италянец. Две от кръщенията бяха в главната църква в Кьолн, която има 400 члена и красиво място за кръщение. Благодарим на Бог, че ни изненада по такъв чудесен начин. Убеден съм, че Той е приготвил за нас още по-чудни преживявания. Моля, молете се за нас.“ Яо Лоаце, Кьолн, Германия.

Жизнено важно застъпничество:

“Първо прочетох книгата [40 дни]. Бях впечатлен още от първата страница. Ние не трябва просто да се молим за някого, но предано да се грижим за тях. Това прави застъпничеството живо. За съжаление никога преди не бях виждал такова застъпничество. Някой, който живее вярата си! Убеден съм, че това е точно толкова важно за този, който се моли, колкото е и за този, за когото се моли. Също така се убедих, че общуването в църквата стане по-силно. О,

надявам се, че ще имаме общуване като това, описано в последните глави на книгата. Честно казано трябваше да плача, тъй като жадувам за такова общуване от много отдавна. Убеден съм, че книгата „Христос в мен“ ни храни/възпитава и освобождава от нашите собствени постижения. Прочетох няколко книги по темата, но тази ми помогна най-много. Вярвам, че молитвения ви живот ще бъде засилен с тази книга и общуването в църквата ще бъде подобро и застъпничеството ще започне отново. Тази книга ми дава надежда за самия мен, за църквата и за света. Благодаря на Бог за тази книга. Планирам за изуча наръчника „40 дни“, да се моля и да направя това, което Бог иска.“

След няколко седмици получих още едно писмо от тази сестра:

Както знаеш, първо просто прочетох книгата. Но откакто започнах да изучавам темите с човека, с който се моля, открих, че те са много по-ценни, отколкото си мислех в началото. Получих отговори, които нямаше как сама да откроя. Благодаря на Бог за човека с който се моля – затова че участва така активно.“ Н.К.

Вече не съм сигурен:

“Книжката „Стъпки към лично пробуждане“ ме докосна по невероятен начин... Роден в адвентно семейство вярвах, че съм на правия път. Главата за десетте девиси и най-вече Римляни 8:9: “Now if anyone does not have the Spirit of Christ, he is not His” really ме шокираха. Изведнъж вече не бях сигурен, дали имам Святия Дух и дали Той работи в мен, защото липсваха съответните плодове в живота ми. Този съботен следобед завърших книгата и ме обзеха сериозна и дълбока тъга. Тогава прочетох молитвата към края на книгата и в мен се появи дълбоко желание да получа Святия Дух, да му позволя да промени сърцето ми и Бог да ме оформи според волята Си... А.П.

Опознай Го:

“Преди време прочетох статията ти за пробуждане. Занимавам се с тази тема от три години. Сега започнах да чета Стъпки към лично пробуждане. Мога само да кажа Амин! Радвам се, че в тези страници открих много от моите собствени мисли. Имам впечатлението, че в църквата пропускаме целта с няколко сантиметра. Не мога да се отърся от чувството, че пропускаме най-важното! Често това е свързано с 'Какво е истина', 'как да живеем', 'колко важни са пророчествата'- не казвам, че това е неправилно. Но ние забравяме, защо Бог ни е дал тези неща! Истината не цели ли пълно общение с Бог? Тези неща не трябва ли да ни помогнат НАИСТИНА да опознаем Бог? Не е ли целта на пророчествата да признаем Божието величие и всемогъщество, да разберем, че Той държи целия свят в ръцете си и по същия начин може да води и оформи нашите животи? Какво е вечен живот? Йоан 17:3: ‘А това е вечен живот, да познаят Тебе, единия истинен Бог, и Исуса Христа, Когото си изпратил.’ В притчата младоженецът просто казва на петте неразумни девиси: „Не те познавам“. Целта на вратата ни е просто да опознаем Бог, да общуваме с Него, за да ни изпълни, както е изпълнил и храма в миналото. (2 Летописи 5:13-14). И когато това стане, ние няма вече да живеем, но Христос ще живее в нас.” (Автор непознат от редактора)

НЕВЕРОЯТНИ ОТГОВОРИ НА ЗАСТЪПНИЧЕСКА МОЛИТВА

“Втората книга „40 дни“ на Денис Смит е невероятно благословение за мен. Някои от хората, за които се молах, преживяха обръщане на 180 градуса в живота си. По време на четирийсетте дни имах дълбок духовен разговор с приятел. Каза ми, че животът му се променил много през последните седмици. Чувствал голяма нужда от молитва, мислел повече за Божието слово и можел лесно да остави неща, които били преди важни и желателни за него. Събрах кураж и му казах за книгата и че той е един от петте души, за които се моля. Тогава той отговори позитивно изненадан: „Значи ти си отговорен за всичко това.“ Момиче взела решени да посвети напълно живота си на Бог. Въпреки че вярвала от дете, тя живеела без Бог. Нямала никакъв интерес във вратата и била напълно непримчена в светски живот. Сега тя била напълно променена; всеки, който я познавал и я виждал сега, бил изумен. Тя изучава Библията с мен и участва във четиридесет-дневната програма в църквата ни и иска да

окуражи други да имат по-сериозна вяра. Друго момиче, за което се молах, трябваше да участва в едноседмичен курс и да спи в стая заедно с другите участници. Тя се притесняваше да прекара това време с толкова много непознати хора. Един ден, точно преди да тръгне, я окуражих в молитва и каза, че съм се молила за нея дълго. Така че се помолихме Бог да и даде мир в тази ситуация и да превърне опитността и отговор на молитва. По време на курса ми се обади и ми каза развълнувана, че Бог направил нещо невероятно с нея. Не само и дал съвършен мир, но и дал смелост да не се включи във вечерните забавления, които включвали дискотека, алкохол и т.н. След четиридесетте дни продължих да се моля за тези хора, тъй като чух и видях чудесните начини, по които Бог отговаря на молитва.” А.М. (съкратена версия)

КАК БОГ РАБОТИ ЧРЕЗ ЗАСТЪПНИЧЕСТВО

“През последните пет години няха никакъв контакт с важен за мен човек. Изглежда игнорираше съобщенията ми. Чух, че през последните три години не е ходил на църква, както и че има връзка с жена, която не е християнка. Започнах да се моля за този млад човек, въпреки че мислех, че не е възможно да се свържа с него отново, тъй като живееше на 600км от мен и не ми отговаряше. Обаче се молах за „признаци на живот. Скоро след това чух, че брат му ще се кръщава не далеч от мястото, където живея по време на четирийсетте дни молитва (първоначално кръщението е било планирано за друга дата). Реших да отида и да го срещна! Имахме много дълбок разговор и той ми каза, че от определено време е чувствал нарастваща нужда да се върне при Бог, но не е имал силата да промени стила си на живот. Казах му, че през последните 20 дни към се молил усилено за него и че дои преди това е бил в списъка ми с молитви. Той остана без думи – в този период почувствал, как Бог работи в него. Беше много докоснат по време на богослужението. След това пасторът направи апел-можех да почувствам тежката борба, която той преживяваше, но накрая падна на колене и започна да плаче. Предаде се на Бог отново! В края на вечерта ми каза, че отново е решил да ходи редовно на църква и да промени стила си на живот. Никога не е очаквал, че този уикенд ще завърши по този начин. След няколко седмици го срещнах на младежка мисионска конференция, което допълнително го подкрепи. Благодаря на Бог за покаянието на скъп човек.” М.Н.

ЦЪРКАТА В ЛУДВИГСБУРГ/ БАДЕН-ВЮРТЕМБЕРГ , ГЕРМАНИЯ

“Първо изучавахме книгата „40 дни“ като двойка и преживяхме лична полза и благословения във времето за молитва. След това организирахме молитвена среща два пъти седмично в църквата и четохме книгата заедно с църковните членове. Преживяхме Божиите специални благословения и много благословения по време на четирийсетте дни. Като църква Бог ни освежи и съживи: църковните членове, които няхаха смелостта да говорят с непознати, изведнъж започнаха сами да инициират такива разговори. Бог ни обединява като църква чрез обща молитва. Имахме специални опитности с хората, за които се застъпвахме по време на четирийсетте дни. Бог работи по специален начин в живота им. Отново и отново хора, които бяхме срещали на улицата, изведнъж идваха на съботни богослужения. Имаме библиейски курс с някои от тези семейства. Те вече знаеха за съботата, благодарение на клипове в интернет и книгата Великата борба и от определено време търсеха църква.” Катя и Кристиан Шиндлер, Адвентна църква в Лудвигсбург (съкратена версия)

ОПИТНОСТ СВЪРЗАНА С 40 ДНИ МОЛИТВА

“Всичко започна със семинар озаглавен: „Стъпки към лично пробуждане“. В това време желях да преживея Бог във всекидневния си живот. Тогава чух за „40 дни на молитва и посвещение“. Знаех, че трябва да преживея това приключение. Всъщност не знаех, с какво се захващам. Не беше трудно да си намеря човек, с който да се моля (Това е част от програмата). Предизвикателството беше, да отделим време заедно в продължение на тези 40 дни. Като медицинска сестра имам много нередовни работни часове Дори не бях мислила за това. Обаче Бог благослови решението ми от самото начало. С копнеж чаках тези скъпоценни минути на деня, в които да разгледаме темата и да се молим за Святия Дух. Открихме, че

молитвите промениха нещо в живота ни. И не можехме да държим това само за себе си. При всяка възможност, която се появяваше, чувствахме, че трябва да споделим нещо. За мен беше важно да мотивирам и други да преживеят същото. Резултатът не можеше да се скрие. Някои църковни членове се инфектираха с ентузиазма ни. Много скоро и други хора започнаха да правят това двама по двама. Всяка седмица очаквахме с нетърпение да споделим а това, което бяхме преживели. Този 'вирус' прихвана и голяма част от младежите ни. Четирийсетте дни свършиха толкова бързо. Ние не искахме и просто не можехме да спрем. Така че продължихме с бденията с книгата Мараната- Господ ида от Елън Уайт. И Бог не ни остави да чакаме дълго. Още по време на четирийсетте дни ни даде чудесни отговори на молитви. Някой, за когото се бяхме молели през това време, се свърза със църквата отново след дълго отсъствие. Бяхме толкова щастливи. Хората около мен станаха по-важни за мен. Желанието ми да споделям Божията любов с другите хора се засили. Живота ми се промени. Много от нас се опознаха по-добре един друг и започнаха да се разбират по-добре. Мнозина си помагат едни други. Думата общуване има напълно ново значение. Книгата '40 дни на молитва и посвещение' от Денис Смит ми помогна много. По-лесно е, отколкото изглежда, да намериш някой, с който да се молиш и да преживееш Бог. Хората, които са ни мили, ще ни благодарят за това.“ Хилдегард Велкер, Църква на адвентистите от седмия ден – Краилсхайм (съкратена версия)

ИСУС – НАШИЯТ ПРИМЕР

Исус е най-добрия ни пример за всичко. В Лука 3:21,22 четем: “И когато се кръстиха всичките люде, като се кръсти и Исус и се молеше, отвори се небето, и Светият Дух слезе върху Него в телесен образ като гълъб...” Елън Уайт казва за това събитие: “В отговор на молитвата Му към Отец небесата бяха отворени и Духът слезе като гълъб и почиваше на Него.” 147 Невероятно е какво се случва по време на служенето Му: „Сутрин след сутрин Той общуваше с Отца си в небето и получаваше наново кръщение със Святия Дух.” 148 Ако Исус се нуждаеше от всекидневно кръщение наново със Святия Дух, колко повече ние се нуждаем от това!

ЗАВЪРШИТЕЛНИ МИСЛИ

Святият Дух е чудесен водач за нас във всички ситуации на живота, както и сила, според богатствата на славата си. Така нашите характери могат да се променят и да станат ценен инструмент в Божиите ръце. Нашето всекидневно предаване и и кръщение във Всетия Дух ще доведат до внезапен напредък в животите ни. Господ иска да ни подготви за най-важното време в световната история. Той иска ние самите да бъдем готови за идването Му и в силата на Святия Дух да завършим заедно делото на евангелието. Той иска да ни помогне да имаме победа в трудни времена. Нека Бог да ти даде лично пробуждане и реформация чрез всекидневно предаване и кръщение със Святия Дух. Искам да завърша с Библейски текст и молитва за пробуждане: „и людетте Ми, които се наричат с Моето име, смирят себе си та се помолят, и потърсят лицето Ми, и се върнат от нечестивите си пътища, тогава ще послушам от небето, ще простя греха им и ще изцеля земята им.” (2 Летописи 7:14).

Молитва: Небесни Татко, дай ни смирение (Михей 6:8). Вложи в сърцата ни голямо желание да се молим и да търсим лицето Ти. Направи ни да пожелаем това и ни помогни да се отвърнем от нечестивите си пътища. Моля, изпълни нужните условия в нас и като резултат от обещанието и нека чуем Твоя отговор. Прости ни за греховете ни и ни излекувай от хладността и отстъпничеството ни. Моля Те, помогни ни да се предаваме на Исус всекидневно и чрез вяра да получи Святия Дух. Амин.

“Пробуждане може да бъде очаквано само в отговор на молитва.” 149 “Кръщение със Святия Дух, както на деня на Петдесетница, ще доведе до пробуждане на истинска религия и вършени на много чудесни дела.” 150

777 – Глобална молитвена верига; Какво е 777?

Това е световна верига за всеки час. Божият народ се моли седем дни в седмица в седем сутрин и вечер за присъствието на Святия Дух в семействата, ръководителите, църквите и

обществото. Молейки се в точен час, вярващият се обединява с хиляди други в друга часова зона по света. „Верига от искрено молеци се вярващи трябва да обиколи света; ... те трябва да се молят за Святия Дух.” (Ривю енд Херълд, 3 Януари, 1907)
www.revivalandreformation.org

Препоръка за по-нататъшно изучаване

Важен съвет: четете тази книжка, ако е възможно, всеки ден в продължение на шест дни. Проучвания в областта на образованието посочват, че за да може човек да разбере напълно важна тема, той трябва да я прочете или чуе шест до десет пъти. Пробвайте. Резултатите сами ще ви убедят. Учител изпробва това: „Тези окуражителни думи ме плениха. 'Пробвайте. Резултатите сами ще ви убедят'. Искях да преживея това и до третия път, когато четох, почувствах голяма любов към нашия Изкупител, за която бях копнял през целия си живот. За два месеца прочетох книжката шест пъти и резултатът си струваше. Можях да разбера какво е Исус да се приближи до нас и да погледнем в чистите му, нежни и обичащи очи. От тогава насам не искам вече да оставя радостта, която нашия Спасител ни дава.“ К.П.

Получих много благодарни и ентузиазирани свидетелства на хора- за новия им живот със Святия Дух. Почти всички те бяха от които са чели книжката няколко пъти.

Литература по темата:

- 40 дни [книга първа] Молитва и посвещение - подготовка за второто идване, Денис Смит, Review and Herald, 2009
- 40 Days [книга втора] Молитва и посвещаване, които ще пробудят опитността ви с Бог, Денис Смит, Review and Herald, 2011
- 40 Days [книга трета] Божиите здравни принципи за народа Му на последното време, Денис Смит, Review and Herald, 2011
- 40 Days [книга четвърта] Молитва и посвещение – последните събития, Денис Смит, Review and Herald, 2013
- Ако Моя народ се моли- Призив в единайстия час за молитва и пробуждане, Ранди Максуел, Ел Уай, 2012
- Съживи ни отново, Марк Финли, Pacific Press 2010
- Как да бъдем изпълнени със Святия Дух и да знаем това, Гари Ф. Уилиамс, Review and Herald 1991
- Радикална молитва, Дерек Морис, Review and Herald 2008

40-DAYS -наръчник с инструкции

Можете да намерите добър материал за организиране на 40 дни на молитва в евангелизация след това, използвайки книгата на Денис Смит в уеб сайта: www.SpiritBaptism.org под '40 Days Instruction Manual'.

Нови опитности – живот със Святия Дух

Нашият Господ Исус каза:“Но ще приемете сила, когато дойде върху вас Светият Дух, и ще бъдете свидетели за Мене...” (Деяния 1:8) Специална молба: Когато имате опитности със Святия Дух в живота си, или когато свидетелствате, бихме оценили, ако изпратите писмо на Хелмут Хаубайл, за да може да го сподели в Missionsbrief (малък вестник на немски за мисионска работа). Моля, кажете ни, дали искате само инициалите си след писмото или можем да споделим цялото ви име и от коя църква сте. Знайте, че вашата опитност ще подкрепи други да израснат в опитността си във Святия Дух или ще започнат пътуването с Него. Контакт: Helmut Haubeil Rosenheimerstr. 49 D-83043 Bad Aibling / Oberbayern, Germany

Електронна поща: helmut@haubeil.net Language: Немски или английски